

คู่มือ

อุทิศบุญที่ได้ผล

โดย พระอาจารย์เกษม อัจฉินสุนีโล
และคณะวัดสามแยก

ฉบับปรับปรุงใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๒

จัดพิมพ์เป็นธรรมทาน ห้ามจำหน่าย

พระไตรปิฎก เป็นตาที่วิเศษยิ่ง
พระไตรปิฎก เป็นหูที่วิเศษยิ่ง
พระไตรปิฎก เป็นจมูกที่วิเศษยิ่ง
พระไตรปิฎก เป็นลิ้นที่วิเศษยิ่ง
พระไตรปิฎก เป็นกายที่วิเศษยิ่ง
พระไตรปิฎก เป็นใจที่วิเศษยิ่ง
พระไตรปิฎก เป็นครู-อาจารย์ที่วิเศษยิ่ง
พระไตรปิฎก เป็นพ่อ-แม่ที่วิเศษยิ่ง
พระไตรปิฎก เป็นมิตรและเข็มทิศที่วิเศษยิ่ง
พระไตรปิฎก เป็นแผนที่และป้ายบอกทางที่วิเศษยิ่ง
พระไตรปิฎก เป็นแสงสว่างส่องทางสู่นิพพานที่วิเศษยิ่ง

จากวัดสามแยก

คำนำ

“การให้ธรรมเป็นทาน
ชนะการให้ทานทั้งปวง
แต่ก็ไม่ควรลืมหานทั้งปวง
เพื่อธรรมทานจะได้บริบูรณ์”

พระเกษม อาจิณฺณสีโล

(อนุโมทนา พระเกษม อาจิณฺณสีโล)

วัดสามแยก หมู่ ๙ บ้านห้วยยางทอง

ต.วังม่วง อ.น้ำหนาว จ.เพชรบูรณ์ ๖๗๒๖๐

เนื่องจากการพิมพ์และแจกจ่ายหนังสือต่างๆ ของวัดสามแยกนี้ มีข้อความบางส่วนที่ไม่ชัดเจนจึงจะอธิบายขยายความให้ถูกต้องในคำนำ คือ เรื่อง พระพุทธรูป, เครื่องรางของขลังและเครื่องปลุกเสกทั้งหลายที่ได้กล่าวไว้สิ่งเหล่านี้ให้ผู้ที่อยู่ในครอบครองนำไปไว้วัดเพื่อเป็นของกลาง

แต่โดยความเป็นจริงที่ถูกต้องตามคำสอนของพระพุทธเจ้าแล้ว สิ่งเหล่านี้คือ พระพุทธรูป เครื่องรางของขลังและเครื่องปลุกเสกทั้งหลายทั้งปวง หรือที่เรียกกันว่าวัตถุมงคลนั้นเป็นสิ่งผิดในพระพุทธศาสนา พุทธศาสนิกชนที่ดีต้องไม่มีไว้ในครอบครองและไม่สามารถจะนำไปไว้วัดเพื่อเป็นของกลางในพระพุทธศาสนาได้

สำหรับพระธาตุ และบริหารเครื่องใช้ของครูบาอาจารย์ทั้งหลายนั้นเป็นของกลางโดยธรรมชาติจึงต้องนำไปไว้ที่วัดหรือที่เจดีย์ เพื่อสักการบูชาร่วมกัน

สารบัญ

ของสรรพสัตว์ทั้งหลาย และห้ามมิไว้เป็นของส่วนตัว ทั้งภิกษุและฆราวาสโดยเด็ดขาด เช่นนี้จึงจะเป็นการกระทำที่ถูกต้อง ตรงตามคำสอนของพระพุทธเจ้า และบุญกุศลก็จะเป็นของท่านทั้งหลายที่ปฏิบัติได้ถูกต้อง

อีกประการหนึ่งคือเรื่องการทำบุญกับพระ ต้องมั่นใจได้ว่า พระ นั้นเป็น พระที่ ปฏิบัติตรงตามพระธรรมวินัยสามารถรักษาศีลได้ทุกข้อ โดยไม่ขาดตกบกพร่องในเรื่องศีล ส่วนพระที่ล่วงละเมิดศีล เช่น พระที่รับเงินรับทอง, พระที่ปลุกเสกเลขยันต์, พระที่เป็นหมอดู, พระที่มีโทรศัพท์เป็นของส่วนตัว เป็นต้น ถ้าหากผู้ใดไปทำบุญด้วย ผู้นั้นก็จะได้บาป เพราะฉะนั้น ถ้าอยากปลอดภัยต้องไม่ทำบุญกับพระที่ละเมิดศีล ให้ทำบุญกับเครื่องญาติทั้งหลายของตนเอง เช่น พ่อ, แม่, พี่น้อง เป็นต้น แล้วอุทิศบุญที่ได้นั้นให้แก่ชาวทิพย์ ๔ กลุ่มหลักของตนเองและของผู้ที่เกี่ยวข้องต่อไป

คณะวัดสามแยก

๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๒

๑. บุญ ๑๐ ประเภท เล่ม ๗๕ หน้า ๔๒๗	๘
- ทำความเข้าใจตรงนี้ก่อน	๙
- อุทิศบุญไปให้ใคร	๑๑
- การอุทิศแบบง่าย ๆ และถูกต้อง	๑๓
- ปฏิบัติการเบิกบุญ ธุรกิจนำลงทุนประจำวัน	๑๕
- การอุทิศบุญในพระไตรปิฎกฯ	๑๙
- ทำไมต้องรับอุทิศบุญทันที	๒๐
- เบิกบุญบ่อย ๆ บุญจะไม่ลดไปจนหมดหรือ?	๒๒
- เครื่องรางของขลังมีอำนาจกันไม่ให้อุทิศบุญออก	๒๓
- อุบาสกชั่ว	๒๕
- คนตาย-คนที่ยังมีชีวิต อุทิศบุญให้ต่างกันอย่างไร?	๒๖
- ผลดีของการส่งบุญ	๒๙
๒. การเบิกบุญที่ทำไว้ ออก เพื่อแก้ปัญหาต่างๆ	๓๐
- การค้าขาย	๓๐
- การทำนา-ทำสวน	๓๒

- การเป็นลูกจ้าง	๓๒
- การสมัครงาน	๓๓
- การทวงหนี้	๓๔
- การตามหาคนหาย	๓๕
- แก้นายเวรด้วยการนรมิต	๓๕
- การสะเดาะเคราะห์-ผูกดวง	๓๗
- แก้กุณไสย	๓๘
- การนิมนต์พระมาไล่ผี	๓๙
- อยาตติยอำนาจกันผีไว้ในบ้าน	๔๐
- ตั้งศาลด้วยบุญ	๔๒
- อบรมลัทธิทางกระแสดิจ	๔๓
๓. โรคร้ายนานาชนิด ลองพิชิตด้วยการส่งบุญ	๔๕
- วิธีปฏิบัติต่อผู้ป่วยใกล้ตาย	๕๐
- การเปิดโอกาสให้หมอที่เป็นเวรดา ช่วยทำการตรวจรักษาตัวเอง	๕๔
- โรคไม่ทราบสาเหตุ	๕๕
- การอุทิศบุญในโรงพยาบาล	๕๙

๔. วิธีแก้ไขสำหรับผู้มีบุตรยาก	๖๑
- วิธีแก้ไขของผู้ที่เคยทำแท้ง	๗๑
๕. การเปิดบุญไว้ให้ชาวทิพย์เบิกเอาเอง	๗๔
- ประกาศให้ชาวโลกทิพย์ทั้งหลาย ทราบวิธีเบิกบุญเองได้	๗๔
- คำเตือนสำหรับชาวโลกทิพย์	๗๗
- การสวดมนต์	๗๘
- การภาวนา	๘๐
- การอุทิศบุญจากการภาวนา	๘๒
๖. แก้อาการป่วยสังคมโลก	๘๔
๗. ขอร้องต่อชาวโลกในความโง่ของตน	๙๒
- เรื่องเทียบเคียงในพระไตรปิฎก	๑๐๒
- วิธีปฏิบัติต่อเงิน-ทอง สำหรับพระ	๑๐๕
๘. วิธีใช้บุญด้วยอำนาจพระรัตนตรัย	๑๑๐
๙. เมื่อต้องเข้าไปในสถานที่ที่มีเวทมนตร์ฯ	๑๑๒
๑๐. ข้อมูลเทียบเรื่องการนำบุญมาปิดบาป	๑๑๓
- คำขอมาพระรัตนตรัย	๑๑๕

๑. บุญ ๑๐ ประเภท

เล่ม ๓๕ หน้า ๔๒๗

๑. ทานมัย บุญสำเร็จจากการให้ทาน
๒. ศีลมัย บุญสำเร็จจากการรักษาศีล
๓. ภาวนามัย บุญสำเร็จจากการภาวนา
๔. อปจายนมัย บุญสำเร็จด้วยการประพุดตีอ่อนน้อม
๕. เวยยาวัจจมัย บุญสำเร็จด้วยการช่วยขวนขวายรับใช้
๖. ปัตติทานมัย บุญสำเร็จด้วยการให้ส่วนบุญ
๗. ปัตตานุโมทนามัย บุญสำเร็จด้วยการยินดีบุญของผู้อื่น
๘. อัมมัสสวนมัย บุญสำเร็จด้วยการฟังธรรม
๙. อัมมเทสนามัย บุญสำเร็จด้วยการแสดงธรรม
๑๐. ทิฏฐชุกัมม บุญสำเร็จด้วยการทำความเห็นให้ตรง

ทำความเข้าใจตรงนี้ก่อน

๑. คำว่า “อุทิศบุญ เอาบุญให้, ส่งบุญ, โอนบุญ, จ่ายบุญ” มีความหมายอย่างเดียวกัน วิธีปฏิบัติคือ ขณะที่เรากำลังทำบุญอย่างใดอย่างหนึ่งอยู่ เมื่อมีบุญเกิดขึ้นในใจแล้วให้รีบอุทิศบุญทันที โดยการคิดในใจว่า ให้บุญนี้ถึงแก่ผู้ที่เราต้องการให้เขาได้รับบุญ ซึ่งโดยมากก็ได้แก่ พวกญาติที่ตายจากโลกนี้แล้วไปเกิดในโลกทิพย์ หรือพวกที่มีกายเป็นทิพย์อยู่แล้ว เช่น ผี, เปรต, เทวดา เป็นต้น

๒. คำว่า “เบิกบุญ” คือเมื่อเราได้ทำบุญอย่างใดอย่างหนึ่งเสร็จไปแล้ว และปฏิบัติตามวิธีในข้อ ๑.ไม่ทัน (ไม่ได้อุทิศบุญให้ทันที) หากเราต้องการนำบุญนั้นกลับมาใช้ประโยชน์อีกก็สามารถใช้วิธี “เบิกบุญ” กลับมาได้ โดยให้คิดในใจว่า “ขออำนาจพุทธ ธรรม สังฆ” ก่อนที่จะเบิกบุญทุกครั้ง

อุทิศบุญไปให้ใคร

การอุทิศบุญและการเบิกบุญจากสวรรค์นั้น มุ่งให้แก่กลุ่มเป้าหมาย ๔ กลุ่มใหญ่ คือ

๑. **กลุ่มญาติ** มี ญาติ, ผี, ปีศาจ, เปรต, ปอบ, นาค, ครุฑ, คนธรรพ์, กุมภภัณฑ์, ยักษ์, กิณนรา, เจือก, อสุร, เทวดา, มาร, พรหมที่เป็นญาติของเรา เมื่อตายแล้วไปเกิดในกำเนิดเหล่านี้

๒. **กลุ่มที่รักษา** มี ผี, เปรต, นาค, ครุฑ, คนธรรพ์, กุมภภัณฑ์, ยักษ์, เจือก, กิณนรา, เทวดา ฯลฯ

๓. **กลุ่มนายเวร** มี ผี, เปรต, นาค, ครุฑ, คนธรรพ์, กุมภภัณฑ์, ยักษ์, เจือก, กิณนรา, เทวดา ฯลฯ ทั้งที่กำลังจะเดินทางมา, ทั้งที่มาถึงแล้ว และที่ทำให้เราไม่สบายทำอะไรติดขัดไปหมด เช่น คนที่ฆ่าสัตว์มาก ก็ยังมีนายเวรจำพวกผีสัตว์ต่าง ๆ คอยติดตามอยู่มาก

หมายเหตุ ที่ให้คิดว่า “ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์” ลั่น ๆ โดยไม่มีคำว่า “พระ” นำหน้านั้นเพื่อให้เกิดง่ายได้ไวและกระชับขึ้น ไม่มีเจตนาจะลบหลู่แต่อย่างใด ก็เหมือนที่เราบริกรรมภาวนาว่า “พุทโธ” โดยไม่มีคำว่า “พระ” นำหน้า นั่นแล แต่ถ้าใครยังติดในการว่า “พระ” นำหน้าอยู่ก็ใช้ได้ตามถนัด

ธรรมเหล่าใดเกิดแต่เหตุ

พระตถาคตทรงแสดงเหตุแห่งธรรมเหล่านั้น

และความดับของธรรมเหล่านี้

พระมหาสมณะทรงสั่งสอนอย่างนี้.

เล่ม ๖ หน้า ๑๒๓ ชุด ๙๑ เล่ม มหามกุฏราชวิทยาลัย

การอุทิศบุญแบบง่าย ๆ และถูกต้อง

การอุทิศหรือโอนบุญ สามารถทำได้ในทุกโอกาส
ดังนี้

๑. การโอนบุญในชีวิตประจำวัน

ขณะที่ทำงานใดก็ตาม ผู้ทำมีความสุข (ที่เป็น
ความดี) และมีความยินดีในการกระทำนั้น ถือว่าเกิด
บุญแล้ว เช่น

ตอนเช้า

- ทำกับข้าวให้พ่อ แม่ รับประทาน
- ป้อนข้าวให้ลูกกิน
- ให้เงินลูกไปโรงเรียน
- ให้อาหารแก่สุนัข ฯลฯ

ตอนกลางวัน

- เปิดประตูห้องให้เจ้านาย
- เลี้ยงอาหารเพื่อนร่วมงาน
- ยกแก้วน้ำมาเลี้ยงแขก
- ขับรถไปส่งเพื่อน ฯลฯ

พระอาจารย์เกษม กล่าวว่า “อย่างเราฆ่า
ไก่ไปตัวหนึ่ง ตัวไรจำนวนเป็นหมื่นๆ ตัวที่อยู่กับไก่
ก็ตายไปด้วย ทั้งผีไก่ ผีไร มันแค้นเรา ถ้าส่งบุญให้มัน
ถูกวิธี เมื่อมันได้รับบุญแล้วเปลี่ยนภพเปลี่ยนภูมิที่ดีขึ้น
มันก็หายแค้นเราได้”

๔. กลุ่มเชื้อโรค เชื้อจุลินทรีย์กลุ่มนี้ บางพวกก็
เป็นนายเวร บางพวกก็เป็นผู้ดูแลรักษา อาศัยอยู่ตาม
ระบบต่างๆ ของร่างกาย ถ้าเราอุทิศบุญให้เขา เขาก็จะ
เปลี่ยนภพเปลี่ยนภูมิที่ดีขึ้น ไม่กลับมาเกิดในร่างกาย
เราอีก บางพวกเขาจะรับบุญได้ทันที แต่บางพวกก็
ต้องตายก่อนจึงจะรับบุญได้ แต่ไม่ต้องห่วง เพราะเขา
มีมากมายหลายล้าน ย่อมมีตัวตายตัวเกิดอยู่เรื่อยๆ
เมื่อเราอุทิศบุญไปให้เขา เขาก็จะได้รับทันที

บัณฑิตยฆ้อมสำเหนียกตั้งนี้ว่า เหตุนี้ เพื่อทำสิ่งที่ไม่
พอใจก็จริง ถึงอย่างนั้น เหตุนี้ เมื่อทำเข้ายอมเป็น
ไปเพื่อประโยชน์ตั้งนี้ เขาย่อมกระทำเหตุนี้ เหตุ
นี้อันเขากระทำอยู่ ย่อมเป็นไปเพื่อประโยชน์.

เล่ม ๓๕ หน้า ๓๑๐ ชุด ๕๑ เล่ม มหามกุฏราชวิทยาลัย

ตอนกลางคืน

- ห่มผ้าห่มให้ลูก
- ปูที่นอนให้พ่อแม่
- ฟังธรรมแล้วเกิดความรู้
- ปฏิบัติอบรมภาวนาใจ ฯลฯ

เมื่อทำกิจกรรมเหล่านี้ด้วยความพอใจ ยินดี จัดว่ามีบุญเกิดขึ้นแล้ว สามารถโอนบุญออกไปสู่กลุ่มเป้าหมายได้ตามที่เราต้องการ เช่น ถ้าปูที่นอนให้พ่อแม่เสร็จ ให้คิดในใจทันทีว่า “บุญจากการปูที่นอนให้พ่อแม่นี้จึงถึงนายเวรที่มาถึงช้า, เทวดารักษาพ่อแม่ พี่ น้อง และข้า” ดังนี้ เป็นต้น

บัณฑิตย่อมสำเหนียกตั้งนัว่า เหตุนี้ เพื่อทำสิ่งที่พอใจก็จริง ถึงอย่างนั้น เหตุนี้ เมื่อทำเข้าย่อมเป็นไปเพื่อความฉิบหาย ดังนี้ เขาย่อมไม่กระทำเหตุนี้ เหตุนี้อันเขาไม่กระทำอยู่ ย่อมเป็นไปเพื่อประโยชน์

เล่ม ๓๕ หน้า ๓๑๑ ชุด ๕๑ เล่ม มหามกุฏราชวิทยาลัย

ปฏิบัติการเบิกบุญ

ธุรกิจนำลงทุนประจำวัน

ตื่นเช้า เบิกบุญให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับเรา โดยทางฝัน รวมทั้งให้เทวดาประจำตัว, นายเวรที่เบียดเบียนอยู่ทั้งภายนอกและภายในร่างกาย ตลอดจนชาวทิพย์ คือ (ภูต, ผี, ปีศาจ, เปรต, ปอบ, นาค, ครุฑ, คนธรรพ์, กุมภภัณฑ์, ยักษ์, ยมทูต, กิณรา, เจือก, อสูร, เทวดา, มาร, พรหม) ที่เป็นญาติของเราและสถิตอยู่บริเวณบ้านนี้

หมายเหตุ ในวงเล็บ ถ้าเรารู้ว่าเป็นชาวทิพย์กลุ่มไหนให้เจาะจงกลุ่มนั้นไปเลยก็ได้ ถ้าไม่รู้ก็ให้ตามพอใจ

เข้าห้องน้ำ เบิกบุญให้แก่ แบทที่เรีย, จุลินทรีย์ต่างๆ ที่ตายจากการอาบน้ำชำระร่างกายของเรา รวมทั้งให้แก่เชื้อโรคต่างๆ ที่ออกไปจากร่างกายของเรา

เพราะการขับถ่ายทั้งอุจจาระ ปัสสาวะ ก่อนออกจาก
ห้องน้ำก็เบิกบุญให้กับเชื้อโรคทั้งหมดที่อยู่ในห้องน้ำ

เวลากินข้าว เบิกบุญให้แก่วิญญาณสัตว์ที่สถิต
ในผัก ในข้าว ในเนื้อสัตว์ ในน้ำ ในอาหารทั้งหมด
นั้น รวมทั้งให้กับดวงใจของสัตว์ที่ตายซึ่งเรานำมาทำ
อาหารด้วย

ไปทำงาน เบิกบุญให้เทวดาประจำรถ, เทวดา
ประจำคนขับรถและผู้โดยสาร, ภูต, ผี, ปีศาจที่สถิต
กับรถ และบอกให้เทวดาคุ้มครอง ป้องกันให้การเดิน
ทางปลอดภัย

ขณะเดินทาง เบิกบุญให้แก่ชาวทิพย์ ที่สถิต
อยู่ตามถนนหนทางจนถึงที่ทำงาน เบิกบุญให้เทวดา
ประจำตัวผู้ร่วมงาน ตลอดจนถึง(ชาวทิพย์)ที่สถิตอยู่
ในที่ทำงาน

ถ้ามีอาการเครียด เบิกบุญให้แก่เทวดาประจำ
ตัว นายเวรที่เบียดเบียนอยู่ทั้งภายนอกและภายใน
ร่างกาย รวมทั้งที่ก่อวนอยู่รอบดวงจิตของเรา

กลับจากทำงาน เบิกบุญให้แก่ชาวทิพย์ที่สถิต
อยู่ในรถและตามถนนที่เดินทางกลับ

เมื่อถึงบ้าน เบิกบุญให้แก่ชาวทิพย์ ที่เป็นญาติ
ของเราและสถิตอยู่บริเวณบ้าน

ถ้านอนไม่หลับ เบิกบุญให้แก่นายเวรที่
เบียดเบียนอยู่ทั้งภายนอก-ภายในร่างกายและที่
ก่อวนอยู่รอบดวงจิตของเรา หรือให้แก่ผู้ที่ทำให้เรา
นอนหลับได้ในขณะนี้ เป็นต้น (ให้คิดว่า)

**“ขออำนาจพุทธ ธรรม สังฆ จงบันดาล
บุญข้าให้ผู้ที่ทำให้ข้านอนไม่หลับ และผู้ที่ทำให้
ข้าหลับได้”**

๒. การโอนบุญเมื่อไปวัด

- **ขณะใส่บาตรหรือถวายของพระ** เมื่อของ
หลุดจากมือตัวเองไป ให้คิดทันทีว่า **“บุญนี้ให้แก่
นายเวรที่มาถึงข้า, เทวดารักษาข้าและคนใน
ครอบครัว”** เป็นต้น

- ขณะกราบพระให้คิดโอบนุญตั้งแต่กราบครั้งแรกจนถึงครั้งสุดท้ายว่า “บุญนี้ให้แก่ กูต, ฝิ, ปีศาจ, เทวดาผู้สถิต ณ บริเวณนี้ ได้บุญแล้วอย่างกวนข้านะ” เป็นต้น

- ขณะเห็นคนทำความดี เช่น เห็นคนนั่งสมาธิหรือเดินจงกรม, เห็นคนถวายอาหารให้พระ ให้คิดทันทีว่า “ขออนุโมทนาในบุญที่ท่านทำนี้ บุญนี้ให้แก่เทวดารักษาบ้านและที่ทำงานข้า ได้บุญแล้วช่วยบันดาลให้กิจการของข้าเจริญรุ่งเรืองและมั่นคง” เป็นต้น

- ขณะฟังเทศน์จากพระก็โอบนุญได้ เช่น เมื่อฟังเทศน์แล้วเกิดความรู้ความเข้าใจขึ้น ให้คิดทันทีว่า “บุญที่เกิดจากการฟังเทศน์นี้ให้แก่ กูต, ฝิ, ปีศาจ, เปรต, เทวดาที่สถิตอยู่รถ, บ้าน, นา, ไร่, สวน, ต้นพืช, ต้นผัก, ต้นข้าวของข้า ฯลฯ ได้บุญแล้วช่วยคุณแลผลผลิตของข้าให้ดีขึ้นแล้วข้าจะโอบนุญให้อีก” เป็นต้น

เหล่านี้เป็นเพียงตัวอย่างในการทำดีจนเกิดบุญขึ้น แล้วก็โอบนุญนั้นออกไปสู่กลุ่มเป้าหมายให้ได้รับความสุขด้วย

การอุทิศบุญในพระไตรปิฎกฯ

เล่ม ๓๙ หน้า ๒๘๔

ลำดับนั้น พระราชาถวายข้าวยาคุ ของเคี้ยวของกิน เป็นต้น แล้วทรงอุทิศ ในทันใดนั้นเอง ข้าวยาคุ ของเคี้ยว และของกินอันเป็นทิพย์ก็บังเกิดแก่เปรตพวกนั้น. เปรตพวกนั้นก็พากันบริโภคของทิพย์เหล่านั้น มีอินทรีย์(ร่างกาย) เเฉิบอิม.

ทำบุญกับพระพุทธรูป.... ไม่ได้บุญ

เล่ม ๒๓ หน้า ๔๐๙

ได้ยินว่า นายพรานนั้นเมื่อให้ ทักขิณา (ของทำบุญ) แล้วอุทิศถึงผู้ตาย ได้ให้แก่ภิกษุผู้พุทธรูป (ละเมียดศีล) รูปหนึ่งนั้นแลถึง ๓ ครั้ง ในครั้งที่ ๓ อมุขย์ (ผู้ตาย) ร้องขึ้นว่า **ผู้พุทธรูปล้นฉัน** ใน

เวลาที่พรานนั้นถวายเป็นอภิกษุผู้มีศีลรูปหนึ่งที่มาถึง
ผลของทักษิณา (ของทำบุญ) ก็ถึงแก่เขา

*** **หมายเหตุ** *** *ไม่ควรทำบุญกับพระพุทธรูป มี
การใส่บาตรเป็นต้น เพราะทำบุญกับพระพุทธรูปเมื่อ
อุทิศบุญจะเป็นไฟไปเผาเหล่าชาวทิพย์ พระพุทธรูป เช่น
พระที่รับเงิน - ทอง เป็นต้น*

ทำไมต้องริบอุทิศบุญทันที

พระอาจารย์เกษม อธิบายว่า “เมื่อเราทำบุญ
เช่น ใส่บาตร หรือให้สิ่งของกับคนทั่วไป เป็นต้น ใน
ขณะที่สิ่งของที่เราให้หลุดออกไปจากมือของเราตกไป
อยู่ในมือของผู้รับแล้วนั้น บุญจะเกิดขึ้นและอยู่กับเรา
ประมาณ ๓ วินาที หลังจากนั้น บุญก็จะหายจากเรา

และไปรอเราอยู่ในสวรรค์ชั้นใดชั้นหนึ่ง โดยแปรสภาพ
เป็นวิมาน เมื่อเราตายแล้วจึงจะได้ไปเสวยบุญอยู่ใน
วิมานนั้น ดังนั้นเมื่อได้ทำบุญ เช่น ถวายของให้พระ
แล้ว ภายในเวลาประมาณ ๓ วินาที ต้องรีบอุทิศบุญ
หรือโอนบุญในทันที(ตามวิธีการในข้อ ๑) ถ้าหากว่า
พ้นจาก ๓ วินาทีไปแล้ว ต้องใช้วิธีเบิกบุญกลับมาอีก
(ตามวิธีการในข้อ ๒)

สรุปวิธีเอาบุญมาใช้ประโยชน์ ๒ วิธีคือ

๑. ทำบุญแล้วอุทิศให้จับพลัน ให้คิดว่า บุญนี้
ให้ญาติ-ให้เทพที่รักษา-ให้นายเวร-ให้เชื้อโรค ของข้า
**ถ้าเป็นผู้อื่น ก็เปลี่ยนไปตามชื่อบุคคลนั้น ๆ

๒. เบิกบุญจากสวรรค์ส่งให้ ให้คิดว่า ขอ
อำนาจพุทธ-ธรรม-สงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้ญาติ-ให้
เทพที่รักษา-ให้นายเวร-ให้เชื้อโรค ของข้า
**ถ้าเป็นผู้อื่นก็เปลี่ยนไปตามชื่อบุคคลนั้น ๆ

การอุทิศ คือการคิดเอาบุญให้ มิใช่การกวาดน้ำแล้วเอาไปเททิ้ง

เบิกบุญบ่อยๆ บุญจะไม่ลดจนหมดหรือ?

พระอาจารย์เกษม ตอบว่า “ไม่หมด เพราะบุญของเราจะสะสมขึ้นเรื่อยๆ และบุญที่สะท้อนกลับจากการให้บุญแก่เทวดา หรือ ภูต, ผี ฯลฯ นั้น จะสะท้อนกลับมามากกว่าเก่าเยอะ ได้บุญเพิ่มมากขึ้นไปอีก เพราะฉะนั้น จงเบิกบุญเถิด เอามาจ่ายยังไงก็ไม่หมด ยิ่งให้ยิ่งได้เพิ่ม...

(พระอาจารย์เกษม) “เราเคยเห็นคนเบิกบุญจากสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ คือบุญของเขาที่อยู่ชั้นดาวดึงส์เบิกมาหมดเลยนะ แล้วเราก็นั่งดูวิมานของเขาที่ดาวดึงส์พอเขาเบิกบุญ วิมานของเขาก็หายวับแสงสว่างมาปรากฏที่เขา พอเขาจ่ายออกๆๆ หยุดจ่ายปั๊บแสงสว่างของเขาก็หาย จึงกลับไปตรวจสอบดูที่ดาวดึงส์อีก แต่ไม่เห็นวิมานของเขา จึงตรวจขึ้นไปดูบนสวรรค์อีกชั้นที่ยามา ซึ่งเป็นชั้นที่สูงขึ้นไปอีกปรากฏว่าไปเห็นวิมานของเขาอยู่ที่นั่น อ้อ..เป็นอย่างนี้เอง” เบิกเถิด ยิ่งเบิก บุญยิ่งสะสมขึ้นเรื่อยๆ

เครื่องรางของขลัง

มีอำนาจกันไม่ให้อุทิศบุญออก

(พระอาจารย์เกษม) เอ้อ...เกือบลืม ใครที่มีพวกเครื่องรางของขลัง ห้อยมัดอยู่ตามตัวหรือมีอยู่ตามบ้าน คนๆ นั้น จะอุทิศบุญไม่ออกนะ อาตมาเพิ่งจะเห็นเรื่องนี้เร็วๆ นี้ จริงๆ นะ จริงๆ เวลาโยมสองคนมาทำบุญที่วัดเห็นได้ชัดเลยว่า คนไหนมีเครื่องรางของขลังอยู่คนไหนไม่มี เพราะกระแสบุญที่จ่ายออกแตกต่างกันมาก แล้วบ้านไหนที่มีเครื่องรางของขลังอยู่เนี่ย จะเห็นกระแสป้องกันห่อหุ้มบ้านนั้นไว้คนในบ้านนั้นก็อุทิศบุญไม่ออก ผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนในบ้านนั้น เช่น ผี-เทวดา ต่างๆ ก็จะรับบุญได้ลำบาก แม้ญาติที่อยู่สวรรค์ชั้นสูงขึ้นไป จะลงมาช่วยเหลือคนนั้นก็เข้าได้ลำบากเพราะมีอำนาจของเครื่องรางของขลังเหล่านั้นกีดกันเขาเอาไว้ ฉะนั้นหากใครมี หรือบ้าน

ไหนมี ก็ให้อริชฐานมลายมนต์ออกแล้วนำไปทำลาย
ทิ้งซะ ไม่ว่าจะเอาไปเผาไฟหรือเอาไปฝังก็ได้ แต่เผา
นี่จะดีที่สุดปลอดภัยดี โดยก่อนที่จะอริชฐานมลาย
มนต์ให้อริชฐานอาบุญญาให้มาเป็นเกราะป้องกัน
ร่างกายก่อนว่า

**“ขออำนาจพุทธ ธรรม สังฆ จงบันดาลบุญข้า
ให้มาเป็นเกราะกำบังร่างกายข้าให้ปลอดภัย จาก
มนต์และภูตผีปีศาจที่อยู่กับสิ่งเหล่านี้ด้วยเทอญ”**
(ในกรณีที่เราแกะออกมารวมกันไว้) แล้วก็อริชฐาน
มลายมนต์ออกว่า **“ขออำนาจพุทธ ธรรม สังฆ จง
บันดาลให้มนต์ที่อยู่กับของเหล่านี้ให้มลายไป”** ให้
คิดแบบนี้หลายๆ รอบ แล้วก็นำไปเผาทำลายทิ้งเสีย
หากเป็นรูปเหรียญของครูบาอาจารย์ให้นำไปไว้ที่วัด

บอกตรงๆ เลยนะ แม้แต่พระพุทธรูปที่เขา
เสกมาเนี่ยยังมีอำนาจป้องกันเลย ฉะนั้นหากใคร
อยากจะทำบุญได้โดยสะดวกคล่องแคล่ว และอยาก
ให้ญาติทิพย์ของตนเองเข้าช่วยเหลือได้โดยสะดวก

ละก็ให้นำของเหล่านั้นออกจากบ้านไปให้หมด แต่ถ้า
ใครไม่อยากเอาออกก็อยู่ด้วยกันกับผีปีศาจที่เคยอยู่
มาก่อนด้วยกันต่อไป ซึ่งเมื่อเขามีความทุกข์ทรมานอยู่
เขาก็ยอมทำให้ผู้อยู่อาศัยในบ้านเดียวกันกับเขาทุกข์
ทรมานได้เช่นเดียวกัน แล้วจะมาโทษว่าทำบุญมา
มากแล้วอุทิศบุญมาก็มากแล้วไม่เห็นมีอะไรดีขึ้นเลย
อย่ามาพูดให้ได้ยินนะ มันทุเรศ ทุเรศ คนแบบนั้น....

อุบาสกชั่ว

เล่ม ๓๖ หน้า ๓๗๓

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย อุบาสกผู้ประกอบด้วย
ธรรม ๕ ประการ ย่อมเป็นอุบาสกผู้เลวทราม เศร้า
หมองและน่าเกลียด ธรรม ๕ ประการ เป็นไฉน ?
คือ อุบาสกเป็นผู้ไม่มีศรัทธา ๑ เป็นผู้ทุศีล ๑ เป็นผู้
ถือมงคตื้นเขิน เชื่อมงคไม่เชื่อกรรม ๑ (คือเชื่อ

เครื่องรางของขลัง-หมอลูก-ดวงดาว เป็นต้น) แสงหา
เขตบุญภายนอกศาสนานี้ ๑ ทำการสนับสนุน ใน
ศาสนานี้ ๑

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย อุบาสกผู้ประกอบด้วยธรรม
๕ ประการนี้แล เป็นอุบาสกผู้เลวทราม เศร้าหมอง
และน่าเกลียด

คนตาย-คนที่ยังมีชีวิต

อุทิศบุญให้ต่างกันอย่างไร

สำหรับคนที่ยังมีชีวิต เราไม่ต้องอุทิศบุญให้
กับเขาโดยตรง เพราะถึงอุทิศให้เขาก็กังไม่ได้ใช้บุญนั้น
ต้องรอจนเขาตายนั่นแหละจึงจะได้ใช้บุญนั้น ฉะนั้น
ควรอุทิศบุญให้แก่เทวดารักษาเขา เพื่อให้เทวดาช่วย
ดูแลรักษาป้องกันอันตรายที่จะมาถึงเขา และอุทิศ
บุญให้แก่นายเวรที่มาถึง เพื่อที่เขาจะได้อยู่อย่างสุข

สบายไร้นายเวรมาก่อน แต่ถ้าอยากให้เขาได้บุญ
จริงๆ ควรเอาของไปมอบให้เป็นกรรมสิทธิ์ของเขา เพื่อ
ให้เขาเอาไปทำบุญ โดยการถวายพระหรือมอบให้คน
ทั่วไปก็ได้ และอีกวิธีหนึ่งบอกให้เขารู้ว่าเราได้ทำบุญ
อะไรไว้บ้าง แล้วให้เขาอนุโมทนายินดีในบุญนั้น ซึ่ง
บุญก็จะเกิดขึ้นและเป็นสมบัติของเขาโดยตรงทีเดียว

สำหรับคนที่ตายแล้ว ก็อุทิศบุญให้เขาได้
โดยตรง แม้แต่ญาติที่ไปเกิดในนรก ก็อุทิศบุญให้ได้
เหมือนกัน แต่ถ้าเขาไปตกนรกอเวจี พระอาจารย์เกษม
ท่านแนะนำ เมื่ออุทิศบุญไปให้ เราต้องอธิษฐานทักลง
ไปด้วยว่า “บุญนี้ให้แก่... ด้วย อำนาจพุทธ ธรรม
สงฆ์ บุญที่ข้าพเจ้าจึงไปรอเขาอยู่บนสวรรค์ด้วย”
ท่านบอกว่าเมื่อเขาพ้นจากอเวจีออกมา ไม่ว่าจะตก
อยู่ที่กัปก็กลับก็ตาม บุญที่เราอุทิศให้ก็จะตอบสนอง
เขาทันที

หมายเหตุ ถ้าผู้อยู่ในนรก กำลังจะพ้นโทษจึงจะได้
รับบุญนั้น ส่วนการอธิษฐานให้บุญรออยู่อาจนานต่างกัน
ตามพลังใจของผู้อธิษฐาน

ใครเจอเหตุการณ์ไม่ดีในชีวิต
ก็ลองเอาไปปฏิบัติ ไม่ยากอะไร
การโอนบุญวันละร้อยรอบ พันรอบ
หรือมากกว่านั้นจิตก็ยิ่งสงบ
ท่านทั้งหลายลองเอาไปปฏิบัติดู
ไม่ลองก็ไม่รู้
เหมือนมีคนเอาผลไม้มาให้เราชิมว่าหวาน
เราไม่ชิมจะรู้ได้อย่างไรว่าหวาน ?

พระเกษม อาจิณฺณสีโล

ผลดีของการส่งบุญ

๑. ร่างกายแข็งแรง ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ หรือหากเจ็บป่วยอยู่ก็จะทำให้หายเร็วขึ้น
๒. ทำให้เจ้ากรรมนายเวรหยุดการจองเวร กลายมาเป็นเทวดาฝ่ายมิตร คอยติดตามรักษา
๓. ประสบความสำเร็จในสิ่งที่ต้องการ เพราะเทวดาที่รักษาคอยให้ความช่วยเหลือและเหล่านายเวรกลับกลายมาเป็นมิตร
๔. ทำให้เป็นที่รักของเทวดา มนุษย์ และสัตว์ทั้งหลาย ไปทางไหนมีเสน่ห์แก่ผู้พบเห็น
๕. การเดินทางปลอดภัย และจิตใจก็อ่อนโยนมีเมตตา
๖. อรุณิการคำ หน้าที่การงานย่อมเจริญรุ่งเรือง
๗. นอนหลับสบาย ไม่สะดุ้งผวาต่อภัยอันตรายจากรอบทิศทาง แม้ฝันก็ฝันดี
๘. ครอบครัวอยู่กันอย่างมีความสุข มีความเข้าใจเข้าใจกัน
๙. การปฏิบัติธรรมก็จะเจริญในธรรม มีปัญญาเกิดขึ้นง่าย

๒. การเบิกบุญที่ทำไว้ ออกแก้ไขปัญหาต่าง ๆ

การค้าขาย

เบิกบุญส่งให้กลุ่มเป้าหมายหลักคือ

- ก. เทวดารักษาเจ้าของร้าน
- ข. เทวดาสถิตที่ร้าน
- ค. เทวดาที่ช่วยทำการค้าขาย
- ง. ผีที่สถิตกับของที่นำมาขาย
- จ. เทวดารักษาลูกค้ำที่มาซื้อของ
- ฉ. นายเวรที่มาถึงร้าน

ได้บุญแล้วช่วยบันดาลลูกค้ำให้มาอุดหนุนมากๆ

ด้วย

พระอาจารย์เกษม แนะนำวิธีกระตุ้นให้เทวดาช่วยทำงาน คือ ตกกลางแบ่งเปอร์เซ็นต์ให้ตามผลงาน ที่เทวดาช่วยให้กิจการมีกำไรดี วิธีชวนเทวดานั้นให้ไปที่วัดไหนก็ได้ที่คิดว่ามีเทวดามากๆ ไปหาที่เหมาะสมๆ แล้วคิดในใจว่า “ขออำนาจ พุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลให้เทวดาที่วัดนี้ได้ยินเสียงตามที่ข้าคิดนี้ ข้ามีชื่อว่า อยากรได้เทวดาไปช่วยค้าขาย เทวดาท่านใดมีความสามารถในการค้าขายและอยากไปช่วยข้า ข้าจะแบ่งบุญให้เมื่อช่วยค้าขายได้กำไรแล้ว ข้าจะแบ่งผลประโยชน์ให้โดยคิดเป็นร้อยละ ๑๐ คือค้าขายได้กำไรมา ๑๐๐ บาท จะแบ่งทำบุญให้ ๑๐ บาท แล้วอุทิศบุญให้เพื่อเป็นค่าตอบแทน ขอเชิญท่านไปสถิตที่บ้านข้าได้”

เมื่อเราทำบุญแล้วก็โอนบุญให้เทวดาก่อน เพื่อให้เขามีกำลังในการช่วยเหลือกิจการค้าขายของเราและโอนบุญให้อีกเรื่อย ๆ

การทำนา-ทำสวน

เบิกบุญส่งให้กลุ่มเป้าหมายหลัก คือ

ก. เหวดาร์กษา นา/สวน

ข. เหวดาร์กษาคณทำนา/สวน

ค. เหวดาสถิตต้นข้าว/ต้นผัก, ต้นไม้ในสวน

ง. สัตว์ต่างๆ เช่นแมลง ฯลฯ ที่ตายเพราะการไถและการฉีดยา, หว่านปุ๋ย ฯลฯ

ได้บุญแล้วให้ช่วยรักษา นา/สวน และอย่าทำลายผลผลิต แล้วจะอุทิศบุญให้อีก รวมทั้งช่วยบันดาลให้ขายผลผลิตได้ราคาดีๆ ด้วย

การเป็นลูกจ้าง (อยากให้อ่านายเมตตา)

เบิกบุญส่งให้กลุ่มเป้าหมายหลักคือ

ก. เหวดาร์กษาเจ้านายและเหวดาร์กษาเรา

ข. นายเวรที่มาถึงเจ้านายและนายเวรที่มาถึงเรา

ค. เหวดาร์กษาที่ทำงาน

ได้บุญแล้วช่วยบันดาลให้เจ้านายเมตตาต่อเรามากๆ ส่วนนายเวรได้บุญแล้วก็ให้เป็นมิตรต่อกันแล้วจะอุทิศบุญให้อีก

หมายเหตุ ในกรณีที่เจ้านายหรือผู้บังคับบัญชาอยากให้เราเชื่อฟังและทำงานด้วยความรับผิดชอบ ก็ให้ใช้วิธีการนี้เช่นเดียวกัน

การสมัครงาน

เบิกบุญส่งให้กลุ่มเป้าหมายหลักคือ

ก. เหวดาร์กษาสถานที่ที่เราจะไปสมัครงาน

ข. เหวดาร์กษาผู้ที่มีอำนาจรับคนเข้าทำงานนั้น

ค. เหวดาร์กษาดูตัวเรา ให้ไปติดต่อกับเหวดาในสถานที่นั้นๆ ไว้ก่อน เป็นการอำนวยความสะดวกแก่เรา

การทวงหนี้

พระอาจารย์เกษม แนะนำว่า “ถ้าเขา(ลูกหนี้) ไม่มีเงินที่จะให้เรา ก็ต้องช่วยเขาให้มีเงินเสียก่อน เมื่อเขามีเงินแล้วจึงจะนำเงินมาใช้หนี้เราได้ แต่ถ้าเขาไม่มีเงินจริงๆ ต่อให้เทวดาที่ไหนก็ช่วยให้เขานำเงินมาให้ไม่ได้ เพราะเขาไม่มีจริงๆ ฉะนั้น เราต้องช่วยทำให้เขามีเงินเสียก่อน เมื่อเขามีเงินแล้ว เราจึงสั่งเทวดาไปบันดาลให้เขานำเงินมาใช้หนี้เรา”

เบิกบุญส่งให้กลุ่มเป้าหมายหลักคือ

- ก. ให้เทวดารักษาลูกหนี้ และเทวดารักษาที่ทำงานของลูกหนี้
 - ข. ให้เทพเทวาที่เป็นใหญ่อยู่ในเมืองหรือจังหวัดที่ลูกหนี้ทำงานอยู่
 - ค. ให้เทวดาผู้ช่วยเหลือกิจการของลูกหนี้
- ได้บุญแล้วให้เขาช่วยบันดาลให้ลูกหนี้มีหนทางได้เงินมาอย่างไร และช่วยบันดาลให้เขารู้ช่องทางนั้นด้วย

การตามหาคนหาย

หมายเหตุ ลูกหนี้ถ้าต้องการให้เจ้าหน้าที่เมตตาคำใช้วิธีการนี้ได้เช่นเดียวกัน

เบิกบุญส่งให้กลุ่มเป้าหมายหลักคือ

- ก. เทวดารักษาตัวเราและเทวดารักษาญาติเรา
 - ข. เทวดารักษาคนที่หายและเทวดารักษาญาติเขา
 - ค. นายเวรที่มาถึงเราและคนที่หายบอกให้ช่วย
- พาคนที่หายกลับมาหาเราด้วยหรือถ้าจะให้พบที่ไหนก็ให้ระบุสถานที่เอาตามต้องการ

แก้นายเวรด้วยการเนรมิต

ผู้ที่มีอาชีพเกี่ยวเนื่องกับการฆ่าสัตว์อื่น เช่น เจ้าของโรงฆ่าสัตว์ ชาวประมง ฯลฯ ย่อมก่อความเคียดแค้นชิงชังให้แก่สัตว์ที่ถูกฆ่า ดังนั้นถ้าต้องการลด

ปริมาณของนายเวรหรือดวงจิตที่อาฆาตเคียดแค้น ก็ต้องรีบอุทิศบุญหรือเบิกบุญส่งให้เจ้าของเนื้อสัตว์เหล่านั้นบ่อยๆ เมื่อเขาได้รับบุญจากผู้ใด จิตใจของเขาก็จะอ่อนโยน กลายมาเป็นมิตรและคอยช่วยเหลือผู้ที่ส่งบุญให้มันต่อไป

ถ้ารู้สึกว่ทำอะไรมีแต่อุปสรรค มีแต่คนทักให้หัวน้ไหว ก็ไม่ต้องหนักใจจนขวัญผวา เอาสติปัญญาเข้าแก้ไข เพียงแค่คิดในใจว่า

๑. “ขออำนาจพุทธ ธรรม สังฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้แก่นายเวรที่มาถึงข้า ขอให้นายเวรจงรับเอาบุญแล้วอยู่ให้เป็นสุขเถิด ข้าขออภัยในความผิดที่เคยทำกับพวกท่านไว้ เรามาสร้างบุญร่วมกันมามีความสุขด้วยกันเถิด”

๒. “ขออำนาจพุทธ ธรรม สังฆ์ จงบันดาลบุญข้า จงเนรมิตเป็นตัวของข้า ให้นายเวรที่จะมาถึงตัวข้าได้แก้แค้นกับร่างกายอันเกิดจากบุญที่ข้าส่งไปให้มันเถิด”

หมายเหตุ พระอาจารย์เกษม กล่าวว่า “บุญที่เราโอนให้จะเนรมิตเป็นตัวเรา ให้เจ้ากรรมนายเวรได้ฆ่า ในกรณีที่เจ้ากรรมนายเวรไม่ยอมคือ เขาต้องการจะล้างแค้นเราอย่างเดียว เขาก็จะได้ฆ่าบุญที่เป็นตัวปลอมเรา”

การสะเดาะเคราะห์ - ผูกดวง

“ทำบุญให้นายเวร คือสะเดาะเคราะห์” งดเว้นการกระทำที่ชั่วร้าย อย่าทำมันอีก อย่าคิดมันอีก นี่คือ การสะเดาะเคราะห์ และกินอาหารให้ถูกต้อง นอนพักผ่อนให้ดี ทานอาหารให้พอดีกับร่างกายตน นั่นคือต่อชะตา... ต่อชาติให้ยาวไกล อย่ากินสิ่งที่บั่นทอนชีวิตและร่างกาย ถ้ากินสิ่งที่บั่นทอน คือทำลายชะตา

“ผูกดวง” คือ คิดดีเอาไว้ ทำดีเอาไว้ ทำบุญให้แก่เทพเทวาทั้งหลาย ที่เกี่ยวข้องกับเรา เขาจะได้ส่งสัญญาณเข้าในจิตใจเรา จิตใจนั้นแหละคือดวง

แก้คุณไสย

ให้คิดในใจว่า “ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลให้มนต์และสิ่งของไสยศาสตร์ต่างๆ ที่ อยู่ในร่างกายข้าให้ล้มลายไป ส่วนผู้ที่รับทำงานมา ให้คอยรับบุญจากข้าแล้วอย่าได้ก่อกวนข้าอีก” แล้วก็ส่งบุญให้ผีที่ถูกใช้มานั้นด้วย

หมายเหตุ การอุทิศหรือเบิกบุญส่งไปในสถานที่ใหม่ๆ ทุกที่ ให้เราคิดตามไปด้วยว่า “**ยินดีรับเอาบุญนะ**” เพราะถ้าเขาไม่เคยรับบุญเลย เขาจะรับไม่เป็น เพราะเขาไม่รู้จัก และไม่เคยมีผู้สอนวิธีรับให้ กับเขา เมื่อเขาคิดว่า “**ข้าพเจ้ายินดีรับ**” เขาก็จะได้รับการบุญนั้นในทันที

การนิมนต์พระมาไล่ผี

ไล่ผีในบ้านนั้นไม่ถูกต้องโดยประการทั้งปวง และควรงดให้เด็ดขาด เพราะวิญญูณนั้นเขาอยู่อาศัยที่นั่นมาก่อนเราอย่างสงบสุข บางตนก็เป็นญาติที่เราเคารพรักมาก่อน ตายแล้วมีบุญน้อย ก็เป็นญาติอาศัยอยู่ในบ้านนั้น ญาติ ผี บางตน มีความทุกข์เดือดร้อน พยายามส่งกระแสความเดือดร้อนให้เราารู้สึก เพื่อจะได้ทำบุญส่งให้เขา แต่คนไม่เข้าใจคิดว่าเขาเบียดเบียน หลอกหลอน จึงนิมนต์พระมาสวดขับไล่ เมื่อเราไปทำพิธีขับไล่ เขายังเดือดร้อน แล้วพวกวิญญูณเหล่านั้นจะรวมหัวกันกลั่นแกล้งผู้คนในบ้านให้เดือดร้อนวุ่นวายกันมากขึ้น มีแต่เรื่องทะเลาะขัดแย้งกันเนืองๆ สังเกตดูบ้านไหนที่มีคนถือวิชาอาคม สวดมนต์ไล่ผีบ่อยๆ คนในบ้านจะหาความรัก ความสามัคคีกันไม่ได้เลย พ่อแม่ ลูก สามี ภรรยา ทะเลาะขัดแย้งจนฆ่ากันตายก็มีต่อไป เมื่อมีเหตุเดือดร้อนควรทำบุญอุทิศให้พวกเขา

เมื่อพวกเขาอยู่สุขสบายก็จะเลิกรบกวมนเรา แล้วจะกลับเป็นเทวดาชั้นดีที่คอยปกป้องรักษาเราต่อไป

อย่าติดฝ้ายันต์กันผีไว้ในบ้าน

การพกพาเครื่องรางของขลัง เป็นที่เบียดเบียนวิญญูณชั้นต่ำ เพราะสิ่งเหล่านี้กระทบกระเทือนถึงวิญญูณชั้นต่ำให้ได้รับความเดือดร้อนและเคียดแค้น อันจะส่งผลให้เขาเป็นเจ้าของกรรมนายเวรของล้างจองผลาญเราไม่มีที่สิ้นสุดโดยที่เราไม่รู้ตัว บ้านเรือนเคหะสถานไม่ใช่เป็นที่อยู่ของคนในโลกนี้อย่างเดียว เป็นทั้งที่อยู่ของผู้มีชีวิตในโลกและในอีกมิติหนึ่งที่เรา มองไม่เห็นไม่ควรเห็นแก่ตัวว่าเป็นสมบัติของเราเพียงผู้เดียว ควรร่วมกันอยู่อย่างสงบสุข พกวิญญูณต้องอาศัยบุญกุศลถึงอยู่ได้ ถ้าได้รับบุญจากมนุษย์ผู้อาศัยอยู่ในพื้นแผ่นดินเดียวกัน เขาย่อมพึงพอใจ และจะรักขามนุษย์ให้มีความสุขความเจริญ แม้พระพุทธเจ้าก็ตรัสสอนไว้ว่า “เทวดาทิสสทักขินานูโมทนา” ว่า

ยัสฺมิง ปะเทเส กัปปเปติ
สีลวันเตตตะ โภเชตตะวา
ยา ตัตตะ เทวดา อาสุง
ตา ปุชิตา ปุชะยันติ
ตะโต นัง อนุกัมปันติ
เทวะตานุกัมปิโต โปโส

वासिं पणितेच्छाति
सिंญुते पण्डिते पण्डिते
वासिं तक्षिणमातिसे
मानिता मानयन्ति नङ्ग
माता पितृङ्गवे ओरसेसिं
सेथा गतिरानि पितृसति

แปลว่า “ผู้ฉลาดชาติบัณฑิต เมื่ออาศัยอยู่ ณ สถานที่แห่งใด ควรเชื่อเชิญผู้ทรงศีลเข้าไปเลี้ยงดูในสถานที่แห่งนั้น แล้วอุทิศบุญให้แก่เทวดาผู้อาศัย ณ สถานที่แห่งนั้น เทวดาเมื่อได้รับการบูชาแล้วย่อมมาบูชาตอบ คือทำความอนุเคราะห์ช่วยเหลือผู้อุทิศบุญให้ แล้วนั้น เหมือนบิดามารดาผู้รักบุตรย่อมอนุเคราะห์บุตร ผู้ใดได้รับการช่วยเหลือจากเทวดาแล้วย่อมประสบแต่ความเจริญรุ่งเรืองอยู่เป็นนิจ”

หากใครมีฝ้ายันต์ เหยียดเครื่องรางปลุกเสกต่างๆ ก็ให้นำมาคลายมนต์ออกด้วยการอธิษฐานว่า
“ขออำนาจพุทธ ธรรม สังฆ์ จงบันดาลให้

อำนาจเวทมนต์หรืออำนาจต่างๆ ที่อยู่กับสิ่งของเหล่านี้ จงหมดฤทธิ์ หมดอำนาจไปด้วยเถิด”

ตั้งศาลด้วยบุญ

การตั้งศาลด้วยวิธีการนี้ไม่ต้องยุ่งยาก แต่เป็นการสร้างวิมานให้เทวดาเข้าสถิตอยู่ด้วยบุญของเราที่อธิษฐานให้ อีกทั้งเทวดาเหล่านั้นก็จะมี ความยินดีพอใจมากกว่าการตั้งศาลปูนเล็กๆ แบบที่ทำกันอยู่ทั่วไปนั้น

วิธีตั้งศาลแบบง่าย ๆ นี้คือ เมื่อเราทำบุญ ไม่ว่าจะเป็นการใส่บาตร หรือถวายของแก่พระแล้ว ให้อุทิศบุญออกไปทันทีโดยคิดว่า

“บุญนี้จงแปรสภาพเป็นวิมานปราสาทให้แก่ภูมิเจ้าที่และเทพเทวดาต่างๆ ที่รักษากัน้ำ, ที่รักษาสถานที่อยู่อาศัยของกัน้ำ, ที่ช่วยกัน้ำทำการค้าขาย ฯลฯ ให้ยินดีรับเอาบุญนี้ แล้วเข้าสถิตอยู่ในวิมานปราสาทได้นะ”

อบรมลับทางกระแสดิจ

หากว่าเราอยากให้คนที่เกี่ยวข้องกับเราเปลี่ยนพฤติกรรมจากเหลวไหลให้มีนิสัยที่ดีขึ้น ตามที่เขาพอจะเป็นไปได้ เช่น อยากให้ลูกเป็นคนดี มีความสนใจในการเรียน เป็นต้น ควรใช้วิธีการอบรมลับทางกระแสดิจ โดยให้ทำความรู้สึกเหมือนกับว่าเรานั่งอยู่ตรงหน้าเขา ถ้าอยากให้เขามีความสนใจและเข้าใจในสิ่งใดก็เริ่มรายการอบรมลับ โดยคิดในใจว่า “ลูกรัก แม่เป็นห่วงลูกมากนะ ตั้งใจเรียนหน่อยนะลูก ลูกเป็นความหวังของแม่นะ แม่อยากเห็นลูกประสบ

ความสำเร็จและเป็นคนดีของสังคม เป็นที่พึงของพ่อ
แม่ยามแก่เฒ่า ขอให้ตั้งใจทำความดีนะลูก แม่จะคอย
เป็นกำลังใจให้ลูกเสมอ” ฯลฯ

ในการอบรมลับทางกระแสจิตนั้น ให้หมั่นคิด
หรือส่งกระแสจิตคิดเฉพาะเรื่องที่ดี ๆ ไปถึงเขา
(ผู้ที่ต้องการอบรม) เมื่อเขานึกถึงเราขึ้นมาจะรู้สึก
เย็นใจ สบายใจและพฤติกรรมก็จะเริ่มเปลี่ยนไปตาม
ที่เราต้องการ แต่ถ้าหากเรามีแต่อารมณ์หงุดหงิด
คิดถึงเขาด้วยกระแสที่ไม่ดี เขาก็จะได้รับแต่กระแส
ที่ร้อน ๆ พลอยหงุดหงิดรำคาญใจไปเสียไม่ยอม
เข้าใกล้และไม่อยากทำตามคำสั่งสอนของเราไปด้วย
จากนั้นให้คิดในใจเบิกบุญส่งให้ต่อไปว่า

“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญ
ข้าให้แก่ ๑. เทวดารักษาข้าและเทวดารักษา...
(ผู้ที่จะอบรมลับ) ๒. นายเวรที่มาถึงข้าและนายเวร
ที่มาถึง... (ผู้ที่จะอบรมลับ) ใต้นุญแล้วช่วยส่ง
กระแสที่ดีต่อกันให้ด้วย และช่วยให้เขาสนใจ
ทำแต่ความดียิ่ง ๆ ขึ้นไป”

๓. โรคร้ายนานาชนิด ลองพิชิตด้วยการส่งบุญ

พระอาจารย์เกษมได้กล่าวถึงเรื่องนี้ว่า โรคทุกโรค
ในร่างกายเรา ล้วนแต่มีเชื้อโรคทำให้เกิดขึ้นทั้งนั้น ถ้า
เราส่งบุญให้แก่เชื้อโรคเหล่านั้นแล้ว เชื้อโรคเหล่านั้นก็
จะออกไปจากร่างกายเราและไม่อยู่กับถนเราอีก

“เชื้อโรค เป็นผีครึ่งสัตว์เดรัจฉาน (สัตว์ครึ่งผี)
เมื่อเขาได้รับบุญแล้วเขาจะมีสภาพที่ดีขึ้นตัวใหญ่ขึ้น
และจะออกไปจากตัวเรา เพราะถ้ายังอยู่ข้างในตัวเรา
เขาจะอึดอึดเหมือนปกติของเด็กที่อยู่ในครรภ์เมื่อครบ
๙ เดือน จะต้องคลอดไม่คลอดก็ไม่ได้เพราะจะอึดอึด
เชื้อโรคก็เหมือนกัน”

ในปัจจุบันโรคร้าย ๒ ชนิด ที่คนทั่วไปต่างก็
หวาดกลัว เพราะการแพทย์แผนปัจจุบันก็ยังไม่มียา
รักษาให้หายขาดได้ คือ โรคมะเร็งและโรคเอดส์ ซึ่ง
พระอาจารย์เกษมได้พูดถึงโรคเหล่านี้ว่า

โรคมะเร็ง เกิดจากเชื้อตัวเล็กๆ ไปกัดที่ผนังของส่วนต่างๆ ของร่างกาย เมื่อร่างกายถูกกัดก็จะสร้างเนื้อเยื่อออกมาห่อหุ้มตรงนั้น เมื่อเชื้อโรคนั้นไม่ยอมปล่อยและเพิ่มจำนวนมากขึ้น ร่างกายก็ยิ่งสร้างเนื้อเยื่อและพังผืดขึ้นมาห่อหุ้มมากๆ จึงทำให้ตรงนั้นเป็นเนื้องอก และกลายเป็นเนื้อร้ายขึ้นมา ที่เรียกกันว่า มะเร็ง”

โรคเอดส์ เป็นเชื้อโรคที่มีความฉลาดมาก ตัวมันจะมีขนาดเล็กมาก มันจะเข้าไปอาศัยอยู่ที่เม็ดเลือดขาว ก่อนที่มันจะเข้าไปมันจะส่งพลังงานของมันไปทำลาย ฝังตัวอยู่ในนั้น มันจะกินเม็ดเลือดขาวนั้นไปด้วย เมื่อเม็ดเลือดขาวที่มันกินอยู่อ่อนกำลังหมดสภาพลง มันก็จะย้ายไปที่เม็ดเลือดขาวเม็ดใหม่ต่อไป กัดกินทำลายตามวิธีการของมันจนได้ เม็ดเลือดขาวที่เหลือจึงไม่สามารถป้องกันเชื้อโรคที่เข้าสู่ร่างกายได้ จึงกลายเป็นโรคภูมิคุ้มกันบกพร่อง ในปัจจุบันยังไม่มีตัว

ยารักษา เพราะถ้าจะฆ่ามันก็ต้องทำลายเม็ดเลือดขาวไปด้วย มีแต่ยั้งยั้งไม่ให้มันแพร่เชื้อเท่านั้น”

การรักษาด้วยการส่งบุญนั้น ให้คนที่ดูแลหรือใครก็ได้ที่รู้จักวิธี บอกให้คนป่วยคิด

๑. คิดในใจว่า (ถ้าอยากเห็นผลไว คิดให้ได้ ๑,๐๐๐ จบขึ้นไป/๑ วัน)

“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญ ข้าให้แก่นายเวรกับเชื้อโรคที่ก่อความอยู่ใน..... จงเป็นสุขจากบุญที่ข้าให้แล้วออกจากร่างกายของข้าไปเถิด”

หมายเหตุ ตรงที่เว้น.....ไว้ให้นั้นให้ระบุอวัยวะในร่างกายที่เกิดอาการเจ็บป่วยหรือเป็นโรค

๒. หากมีความเพียรมาก และอยากเห็นผลไวยิ่งขึ้น ควรทำให้ได้ตามจังหวะลมหายใจเข้า-ออก คือ

หายใจเข้าคิดว่า “ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาล”

หายใจออกคิดว่า “บุญข้าให้แก่ผู้ทำให้ข้าเป็นโรค.....”

หมายเหตุ ตรงที่เว้น...ไว้ นั้นให้ระบุชื่อของโรคที่
ตนเป็น เช่นเป็นโรคเบาหวานก็ให้ระบุชื่อ “เบาหวาน”
เป็นต้น

“เป็นโรคมะเร็ง” ก็ว่า ให้พวกเชื้อโรคกับนายเวร
ที่อยู่ตรง.....ซ้ำ ที่ทำให้เป็นมะเร็งอยู่นี้หรือจะว่าให้ผู้ที่
ทำให้ซ้ำเป็นมะเร็งอยู่นี้ดังนั้นก็ได

“เป็นโรคเอดส์” ก็ว่า ให้พวกเชื้อไวรัสที่ทำให้ซ้ำ
เป็นโรคเอดส์อยู่นี้

หรือจะว่าให้พวกเชื้อไวรัสที่กัดกินเม็ดเลือด
ขาวตามร่างกายซ้ำอยู่นี้ แล้วหากมีโรคอื่นแทรกซ้อน
ก็ให้อุทิศบุญออกให้กับเชื้อโรคนั้นๆ ด้วยเหมือนกัน

“เป็นโรคหัวใจ” ก็ว่า ให้นายเวรกับเชื้อโรคที่
ก่อจนอยู่ที่หัวใจของซ้ำนี้

“เป็นโรคอัมพฤกษ์อัมพาต” ก็ว่า ให้ผู้ที่
ก่อจนอยู่ที่สมองและก้านสมองของซ้ำนี้

“เป็นโรคเบาหวาน” ก็ว่า ให้พวกเชื้อโรคที่
ก่อจนอยู่ที่ตับอ่อนของซ้ำนี้

“เป็นโรคหอบหืด” ก็ว่า ให้พวกเชื้อโรคที่
ก่อจนอยู่ตามหลอดลมและปอดของซ้ำนี้

“เป็นโรคภูมิแพ้” ก็ว่า ให้นายเวรที่ทำให้ซ้ำ
เป็นภูมิแพ้อยู่นี้

“เป็นโรคไตอักเสบ” ก็ว่า ให้พวกเชื้อโรค
ที่ก่อจนอยู่ที่ไตของซ้ำนี้

“เป็นโรคไวรัสตับอักเสบ” ก็ว่า ให้พวกเชื้อ
ไวรัสที่อยู่ในตับของซ้ำนี้

“เป็นโรคสมองอักเสบ” ก็ว่า ให้พวกเชื้อโรค
ที่เกาะกินอยู่ในสมองของซ้ำนี้

แล้ววิธีอุทิศบุญนี้จะนำไปใช้กับคนอื่นๆ ก็ได้
เช่นหากพ่อแม่ป่วย ลูกก็ช่วยอุทิศบุญของตนเองออก
ไปให้นายเวร หรือเชื้อโรคที่ก่อจนตามร่างกายของ
พ่อแม่ได้ กลับกันหากลูกป่วย พ่อแม่ก็ช่วยกันอุทิศบุญ
เข้าแก่นายเวรกับเชื้อโรคของลูกได้เหมือนกัน อันนี้ยก
ตัวอย่าง แล้วหากใครจะไปอุทิศให้ใครยังที่ไหนได้
ทั้งนั้น เพียงแต่เปลี่ยนคำลงท้ายจาก ของซ้ำนี้ (สมมุติ

ให้เชื้อโรคของลูก) ก็ว่าเป็น ของลูกข้า (ดังนี้)

“เมื่ออยู่ดี ๆ เกิดวูบ ช็อค หหมดสติ กระทั่งหัน”

ให้ญาติอุทิศบุญให้ผู้ที่มาทำอันตรายเขานั้น

“แล้วหากเป็นโรคอื่น ๆ” ที่นอกเหนือจาก
ที่บอกนี้ ก็ให้ซิกแซก-ปรับเปลี่ยนคำอธิษฐานเอาเอง

วิธีปฏิบัติต่อผู้ป่วยใกล้ตาย

แล้วทีนี้หากใครที่มีญาติป่วยหนัก มีอาการ
ทรมานตายก็ให้อุทิศบุญให้นายเวรที่กำลังรุมเล่นงาน
คนป่วยอยู่นั้น

หากใครมีญาติป่วยเป็นเจ้าชายหรือเจ้าหญิง
นิทรา หากเขายังสื่อสารกับเราทางกายได้อยู่ เช่น
ทางมือหรือทางตา ฯลฯ เช่น สมมุติว่าเราถามเขา
ว่า “หิวหรือยัง ถ้าหิวให้กำมือเราให้แน่นๆ” เขาก็กำ
มือเราได้ อย่างนี้แสดงว่าเขายังรับรู้ในสิ่งที่เราพูดกับ
เขาได้ ถ้าเป็นแบบนี้ก็พูดบอกกับเขาเลยว่า

“ให้คิดตามนะจะบอกวิธีคำอุทิศบุญให้”

แล้วก็นำเขาว่าไปเป็นบท ๆ ไปว่า (ดังนี้)

**“ขออำนาจพุทธ ธรรม สังฆ จงบันดาลบุญให้
ญาติ ให้เทวดาที่รักษา ให้นายเวร ให้เชื้อโรคของข้า”**

แล้วก็นำให้คิดตามอีกว่า

**“ขออำนาจพุทธ ธรรม สังฆ จงบันดาล
บุญข้าให้นายเวรกับเชื้อโรคที่ก่อวอนอยู่ที่สมอง
และก้านสมองของข้า”**

แล้วก็นำให้คิดตามอีกว่า

**“ขออำนาจพุทธ ธรรม สังฆ จงบันดาล
บุญข้าให้กับผู้ที่ทำให้ข้ามีอาการเป็นเช่นนี้”**

แล้วก็นำให้คิดตามอีกว่า (อันนี้เป็นกรเปิดบุญ)

**“ขออำนาจพุทธ ธรรม สังฆ จงบันดาลบุญข้า
ให้เปิดโอกาสตลอดไปแก่ผู้ที่ต้องการบุญข้า
ขอให้เขาเหล่านั้นอธิษฐานเอาบุญของข้าได้”**

แล้วทีนี้หากอยากจะให้เทพที่เป็นหมอเข้าทำการ
รักษา ก็ให้อธิษฐานเปิดร่างกายไว้ซึ่งจะบอกต่อไป...(ดู
หน้า ๕๕)

แล้วหากเจ้าชายหรือเจ้าหญิงนิทรานั้นอาการ
เพียบแล้ว ไม่สามารถสื่อสารกับเราทางกายได้ ก็ให้
ญาติ จะเป็นลูก จะเป็นหลานก็ได้ เข้าไปพูดคุยกับเขา
โดยใช้ความคิด อาจจะไปนั่งอยู่ข้างเตียงแล้วคิดว่า
“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลสัญญาณคิด
ของข้าในเวลานี้ จงดังเข้าไปให้นาย/นาง... ได้ยิน”

แล้วจะคิดต่อไปว่าอย่างไรก็ตามแต่อยากจะ
คุยกับเขา แต่ก็ควรบอกให้เขาระลึกถึงบุญที่เขาเคย
ทำเอาไว้ หรือจะบอกเขาให้อธิษฐานอย่างนี้ก็ได้ว่า
“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลข้าให้ไป
ถึงบุญ จงบันดาลบุญให้มาถึงข้า” ให้เขาอธิษฐาน
กลับไปกลับมาอยู่อย่างนี้

แล้วหากเราผู้เป็นญาติคิดอยากจะทำบุญ
ให้เป็นของเขาก็สามารถทำได้ โดยเมื่อได้ทำบุญแล้ว
ก็รีบคิดทันทีว่า

“บุญ นี้ให้ไปรอเป็นของนาย/นาง.....
อยู่บนสวรรค์” ดังนี้

แล้วหากใครที่มีญาติป่วยหนักใกล้จะเสียชีวิต
เขาไม่รับรู้อะไรแล้วให้อุทิศบุญให้แก่เขาโดยตรงเลย
หรือเข้าไปคิดบอกเขาใกล้ๆ ก็ได้ว่า “คิดถึงบุญเอาไว้
หรือระลึกถึงพุทธโธเอาไว้” (ดังนี้)

หรือเราจะเบิกบุญให้มารอเป็นของเขาอยู่เลย
ก็ได้ว่า “ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาล
บุญข้าให้มารอเป็นของนาย/นาง....อยู่ (ถ้าเป็น
พ่อเป็นแม่ก็ว่าเป็นพ่อเป็นแม่ตรงๆ เลย) เมื่อ
นาย/นางตายตอนไหน ขอบุญข้าจงเป็นของเขา
ตอนนั้น” (ดังนี้)

แล้วอีกกรณีหนึ่ง หากคนป่วยสิ้นใจปุ๊ป รีบหา
อะไรให้ทานจะเอาเงินก็ได้ให้กับหมอกับพยาบาลก็ได้
แล้วรีบอุทิศบุญทันที “บุญนี้ให้นาย/นาง...” ให้คน
ต่อไปอีกก็ “บุญนี้ให้นาย/นาง...” ทำซ้ำๆ อยู่อย่างนั้น
หลายๆ รอบ การทำแบบนี้หากโทษคนที่ตายไม่หนัก
หนาสหัสสเกินไป เขาก็จะไปสู่ภพภูมิที่ดีแน่นอน

การเปิดโอกาสให้หมอที่เป็นเทวดา

ช่วยทำการตรวจรักษาตัวเรา

ก่อนนอนให้คิดในใจว่า “ขออำนาจพุทธธรรมสงฆ์ จงบันดาลให้เหล่าเทพเทวาที่เป็นญาติข้าจงได้ยินเสียงข้าในเวลานี้ด้วยเถิด ขอให้ท่านทั้งหลายจงไปนำเทพที่เป็นหมอมาทำการตรวจรักษาข้าในเวลา ข้าหลับด้วย ข้าจะเปิดโอกาสไว้ ข้ามีอาการ... (บอกไปตามที่เป็น เช่น ปวดหัว เป็นต้น) เมื่อมีอาการดีขึ้น ข้าจะอุทิศบุญให้แก่พวกท่านยิ่งๆ ขึ้นไป”

จากนั้น ให้คิดต่อไปอีกว่า

“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลร่างกายของข้าให้เปิดโอกาสแก่เหล่าเทพที่เป็นหมอให้เข้าตรวจร่างกายข้าในเวลาข้าหลับได้ด้วยเถิด”

แล้วให้คิดจ่ายบุญออกไปอีกว่า

“ขออำนาจ พุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญ

ข้าให้ผู้ไปนำหมอเทพและหมอเทพที่มาทำการตรวจรักษาข้า”

หมายเหตุ ให้ส่งบุญแก่ญาติทิพย์ของตน และเหล่าหมอเทพที่มาทำการรักษาบ่อยๆ ถ้ามีญาติก็ให้กินพร้อมกันไปด้วย ถ้าเป็นยาสมุนไพรก็ส่งบุญให้แก่เหล่าเทวดาที่รักษาต้นยาที่เอามากินนั้นและให้แก่ผู้ที่ทำให้เกิดอาการเจ็บป่วยตรงนั้นๆ ด้วย

โรคที่ไม่ทราบสาเหตุ

ถ้าเรามีอาการเจ็บปวดตรงร่างกายบางส่วน โดยที่ไม่มีบาดแผล ไปหาหมอก็ดตรวจไม่พบสาเหตุของโรค ลองเอามือคลำหรือกดบริเวณที่เจ็บปวดนั้นดู บางทีจะมีลักษณะเป็นก้อนแข็งๆ บางทีก็ไม่เป็น บางทีก็เลื่อนไปตามร่างกายได้ เมื่อเป็นเช่นนี้พึงทราบเถิดว่า มีผีหรือปีศาจเข้ามาอยู่ในร่างกายของเราแล้ว ให้ทำการแก้ไข ดังนี้

๑. ให้พูดหรือคิดบอกเขาก่อนว่า “จงเตรียมรับบุญนะ ข้าจะอุทิศบุญให้” จากนั้นก็อธิษฐานเบิกบุญส่งให้เขาบ่อยๆ และเมื่อทำบุญก็รับอุทิศบุญให้เขาทันที เมื่อปฏิบัติตามแล้วยังไม่ดีขึ้นก็ให้ทำข้อต่อไป

๒. ให้คิดในใจว่า “ขออำนาจพุทธ ธรรม สังฆ จงบันดาลให้กระแสดคิด กระแสพูดของข้าในเวลา นี้จงดังไปถึงผี ปีศาจ ที่อยู่ตรง...(มีอาการตรงจุดไหนของร่างกาย ก็บอกตรงจุดนั้น) ของข้านี้ให้ได้รับรู้ให้ได้ยิน ให้ได้เข้าใจในสิ่งที่ข้าจะบอกดังต่อไปนี้” แล้วเอามือตี แป๊ะ ๆ ๆ ๆ พร้อมกับพูดหรือคิดในลักษณะแบบดุษฎี ดังๆ ว่า

“อย่ามาอยู่ตรงนี้ ออกมาอยู่ข้างนอก นี่มันร่างกายคน ออกมารับบุญอยู่ข้างนอกดีกว่า ข้าในนั้นมีกันอยู่เท่าไรให้ชวนกันออกมาให้หมด”

๓. ให้อธิษฐานเปิดร่างกายเพื่อให้เขาออกมาสู่ข้างนอกว่า “ขออำนาจ พุทธ ธรรม สังฆ จงบันดาลให้ร่างกายข้าเปิดเป็นช่อง เป็นทางให้ภูต ผี ปีศาจ

ต่าง ๆ ที่อยู่ในร่างกายข้าออกมาข้างนอกได้โดยสะดวกเถิด”

๔. จากนั้นเอามือกด, บีบ ไล่ให้ออก (ช่วยไล่ให้ผู้อื่นก็ได้) โดยให้คิดในใจก่อนว่า “ขออำนาจ พุทธ ธรรม สังฆ จงบันดาลบุญของข้าให้เป็นฤทธิ์อำนาจในการรับสัมผัสของภูต ผี ปีศาจ ที่อยู่ในร่างกายของข้า.....(ถ้าไล่ให้ใครก็ระบุชื่อของผู้นั้น) นี่แล้วเมื่อข้าสัมผัสภูตผีปีศาจแล้ว ขอให้ผี ปีศาจเหล่านั้นจงอดีตทรมานทนอยู่ไม่ได้ด้วยอำนาจพุทธ ธรรม สังฆ ที่บันดาลบุญข้าให้มีฤทธิ์อำนาจนี้เถิด” จากนั้นให้กดหรือบีบตรงที่มีอาการอยู่นั้น หากยังเจ็บอยู่บริเวณแขน ขา พยายามไล่ให้ออกไปทางปลายมือ ปลายเท้า แต่ถ้ายังเจ็บอยู่ตามลำตัว ก็ให้กดอยู่ตรงนั้นเลย ถ้ากดแล้วถูกตัวผีหรือปีศาจเข้าคนป่วยนั้นจะเจ็บมากจนร้องโอดโอย แม้จะกดเพียงเบาๆ จนบางที่ก็ร้องออกมาเป็นเสียงของผีหรือปีศาจชนิดนั้นๆ เลยก็มี เช่น เสียงหมา เสียงแมว เสียงเขียด ฯลฯ เมื่อกดไปเรื่อยๆ

บางที่ก้อนแข็ง ๆ ก็หายไป (เพราะมันหลบ) ก็ให้
 ลูกคลำดูตามร่างกายของคนป่วย หากพบอีกก็ให้บีบ
 ไล่ต่อไป แต่ถ้าคนป่วยมีอาการเจ็บมากและมีฝีมียังไม่
 ออกก็ให้พักไว้ก่อนจนกว่าคนป่วยพอจะมีแรงขึ้นมา
 อีกจึงไล่ต่อ แต่ถ้าคนป่วยเรอออกมาขณะกำลังบีบ
 ไล่อยู่นั้นและก้อนที่แข็ง ๆ ในตอนแรกก็หายไปโดยไม่
 เจ็บปวดที่อื่นอีก ก็ให้ทราบเถิดว่าฝีมีย้ออกแล้ว จากนั้น
 ก็ให้เบิกบุญหรือทำบุญอุทิศให้เขา โดยจะทำบุญกับ
 ใครก็ได้ เช่น เอาเงินให้พ่อแม่ เป็นต้น แล้วคิดทันทีว่า
**“บุญนี้จงเป็นของผี หรือปีศาจ ที่ออกจากร่างกาย
 ข้ามาอยู่ข้างนอกนี้ รับบุญแล้วจงเป็นสุขเถิด อย่า
 ได้มาอยู่ในร่างกายของข้าอีกเลย”**

ทานที่เป็นบาป ที่เห็นแล้วว่า มิใช่ทานคือ

อิตถิทาน (การให้สตรีเป็นทาน)

อุสภทาน (การให้โคอุสภะเป็นทาน)

มัชชทาน (การให้น้ำเมาเป็นทาน)

สมัชชทาน (การให้การเล่นมหรสพเป็นทาน)

เล่ม ๓๗ หน้า ๓๘๕ ชุด ๙๑ เล่ม มหามกุฏราชวิทยาลัย

การอุทิศบุญในโรงพยาบาล

หมอและพยาบาลผู้มีหน้าที่รักษาผู้ป่วยโดยตรง
 ควรอุทิศบุญให้กับเชื้อโรคที่ตายจากการที่ตนฉีดยา
 ฆ่าตัด ฉายรังสี ฯลฯ นอกจากนั้นในห้องพิเศษที่คน
 ภายนอกเข้าไปไม่ได้ เช่น ห้องดับจิต, ห้องไอ.ซี.ยู.,
 ห้องผ่าตัด ฯลฯ ก็ควรอุทิศบุญให้กับดวงจิตที่สถิตในที่
 นั้นๆ เช่น ขณะปฏิบัติงานอยู่ในห้องผ่าตัด ทั้งคนไข้,
 หมอ, พยาบาล, และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง สามารถ
 ส่งกระแสความคิดที่ดีๆ พร้อมกับการปฏิบัติงานไป
 ด้วยได้ โดยอุทิศบุญให้แก่

๑. เทวดาผู้รักษาคนไข้, หมอ, พยาบาล และ
 เจ้าหน้าที่ทุกคนให้ดูแลคนไข้ให้ฟื้นขึ้นตามเวลาที่กำหนด

๒. นายเวรที่มาถึงคนไข้, หมอ, พยาบาล และ
 เจ้าหน้าที่ทุกคน เพื่อมิให้นายเวรส่งสัญญาณให้การ
 ทำงานผิดพลาด

๓. ภูต, ผี, ปีศาจ, เปรต, ปอบ, ยักษ์ที่เข้ามาหากิน
 น้ำเลือด, น้ำหนอง และของสกปรกในห้องผ่าตัด

๔. ฝึที่สถิตมากับเครื่องมือในการปฏิบัติงานทุก
ชนิด ฯลฯ

ให้คิดในใจว่า

“ขออำนาจพุทธ ธรรม สังฆ์ จงบันดาลบุญ
ข้าให้แก่ เทวดาผู้รักษาคนไข้, หมอ, พยาบาล,
เจ้าหน้าที่ทุกคน ได้บุญแล้วช่วยดูแลคนไข้ให้
ปลอดภัยและฟื้นตามเวลาที่กำหนดด้วย” เป็นต้น

สัปปุริสทาน (การให้ทานของคนฉลาด)

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย สัปปุริสทาน (ทานของผู้ฉลาด) ๘ ประการ
นี้ ๘ ประการเป็นไฉน คือ ๑.ให้ของสะอาด ๒.ให้ของประณีต
๓.ให้ตามกาล (คืออาหารทั้งหลายที่จะถวายพระต้องก่อนเที่ยง
ตรงเท่านั้นและต้องไม่ดิบด้วย) ๔.ให้ของสมควร (คือ เงิน ทอง
โก๋ หมา แมว วัว ควาย เสื้อผ้า ข้าวสาร เป็นต้น ห้ามถวายพระ
เด็ดขาด) ๕.เลือกให้ (คือ ต้องรู้จักพิจารณาดูพระที่เราให้ทาน
ด้วยนั้น เป็นพระที่ปฏิบัติได้ถูกต้องตามธรรม-วินัย หรือเปล่า?)
๖.ให้เนืองนิตย์ ๗.เมื่อให้จิตผ่องใส ๘.ให้แล้วดีใจ

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย สัปปุริสทาน ๘ ประการนี้แล.

เล่ม ๓๗ หน้า ๔๘๘ ชุด ๙๑ เล่ม มหามกุฏราชวิทยาลัย

๔. วิธีแก้ไขสำหรับผู้ที่มีบุตรยาก

คู่สามีภรรยาที่อยากมีบุตรแต่มีบุตรยาก ให้
เตรียมร่างกายให้พร้อม ดูแลสุขภาพให้ดีแล้วไป
ปรึกษาแพทย์เพื่อหาสาเหตุให้เจอ เมื่อเจอสาเหตุที่
ทำให้มีลูกยากแล้ว เช่น

๑. ถ้าเป็นเพราะผู้ชายมีเชื้ออสุจิไม่แข็งแรงหรือ
เป็นหมัน

๒. ถ้าเป็นเพราะผู้หญิงมีไข่ไม่สมบูรณ์

๓. ถ้าสมบรณ์ดีทั้งสองฝ่าย แต่แพทย์หาสาเหตุ
ที่มีลูกยากไม่เจอ

เมื่อทราบสาเหตุที่แท้แล้ว ก็อุทิศบุญให้แก่
นายเวรที่ทำให้มีลูกยาก โดยคิดอธิษฐานว่า

“ขออำนาจพุทธ ธรรม สังฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้
นายเวรที่ทำให้เชื้ออสุจิไม่แข็งแรง/ไข่ไม่สมบูรณ์” หรือ

“ขออำนาจพุทธ ธรรม สังฆ์ จงบันดาลบุญ
ข้าให้นายเวรที่ทำให้ข้ามีลูกยาก” และต้องขอโทษ

นายเวรที่เกี่ยวข้องกับการมีลูกยากด้วยความจริงใจ เพราะเรามีส่วนทำให้เขาเจ็บปวดเกี่ยวกับเรื่องนี้มาก่อนแล้วในคราวใดคราวหนึ่งของการเกิดอันยาวนานนี้ วิธีนี้ให้อริษฐานอยู่บ่อยๆ

เมื่อได้ทำตามขั้นตอนนี้แล้วก็ให้อริษฐานต่อไป ดังนี้ว่า

“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลความคิดข้าให้ถึงเทพทั้งหลายที่เป็นญาติข้าและที่มีความเกี่ยวข้องกับข้า ข้ามีชื่อว่า.....บัดนี้ข้าต้องการมีลูก เทพใดต้องการที่จะมาเกิดกับข้าหรือเทพใดจะช่วยเหลือเทพมาเกิดเป็นลูกข้า ข้าจะอุทิศบุญให้ท่าน” ตรงประกาศหาเทพที่จะมาเกิดนี้ให้อริษฐานวันละหลายๆ ครั้ง และสลับด้วยการอุทิศบุญให้พวกเทพที่จะมาเกิด และเทพที่จะทำงานช่วยเราในเรื่องการมีลูกนี้โดยคิดว่า

“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้เทพที่ช่วยข้าในเรื่องนี้และเทพที่จะมาเกิดกับข้า”

ที่สำคัญเรื่องเครื่องรางของขลังทั้งหมดต้องสลະออกไปให้หมด รวมทั้งพระพุทธรูปด้วย

(เรื่องเทียบเคียงจากพระไตรปิฎก ชุด ๙๑ เล่ม ม.ม.ร.)

เล่ม ๔๓ หน้า ๓๓๑

มหาบพิตร ด้วยผลแห่งกรรมที่คฤหบดีผู้เศรษฐีนั้น ปลงแล้ว (ฆ่า) ซึ่งบุตรน้อยคนหนึ่งของพี่ชายจากชีวิตเพราะเหตุแห่งทรัพย์สมบัติ; เศรษฐีนั้นจึงไหม้แล้วในนรกสิ้นปีเป็นอันมาก

สิ้นร้อยปีเป็นอันมาก สิ้นพันปีเป็นอันมาก สิ้นแสนปีเป็นอันมาก ชนทั้งหลายยังทรัพย์สมบัติที่ไร้บุตรครั้งที่ ๗ นี้ให้เข้าสู่พระคลังหลวงด้วยผลอันเหลืออยู่แห่งกรรมนั้นแล.

เล่ม ๔๒ หน้า ๑๙๑

ราชกุมาร : ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ หม่อมฉันคิด ดังนี้ว่า “ถ้าเราจักได้บุตรหรือธิดาไซ้ พระศาสดาจัก ทรงเหยียบแผ่นดินผ้าน้อยของเรา.” แล้วจึงลาดแผ่นดินผ้าน้อย.

พระศาสดา : ราชกุมาร เพราะเหตุที่นั่น อาตมาภาพ
จึงไม่เหยียบ.

ราชกุมาร : ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ก็หม่อมฉันจัก
ไม่ได้บุตฺรหรือธิดาเลยเทียวหรือ?

พระศาสดา : อย่างนั้น ราชกุมาร

ราชกุมาร : เพราะเหตุไร ? พระเจ้าข้า.

...ดังได้สดับมาในอดีตกาล มนุษย์หลายร้อยคน
แล่นเรือลำใหญ่ไปสู่มหาสมุทร. เรืออัปปางในกลาง
สมุทร สองสามมีภรรยาคว่าได้แผ่นดินกระดานแผ่นหนึ่ง
(อาศัย) ว่ายเข้าไปสู่เกาะน้อยอันมีในระหว่างมนุษย์
ที่เหลือทั้งหมดตายในมหาสมุทรนั้นนั่นแล. ก็หมูนก
เป็นอันมากอยู่ที่เกาะนั้นแล เขาทั้งสองไม่เห็นสิ่งอื่นที่
ควรกินได้ ถูกความหิวครอบงำแล้ว จึงเฝ้าฟองไขนกก
ทั้งหลายที่ถ่านเพลิงแล้วเคี้ยวกิน. เมื่อฟองนกเหล่าน
ั้นไม่เพียงพอก็จับลูกนกทั้งหลายปิ้งกิน. เมื่อลูกนก
เหล่านั้นไม่เพียงพอก็จับนกทั้งหลาย(ปิ้ง)กิน.

พระศาสดา ครั้นทรงแสดงบุรพกรรมนี้ของ

โพธิราชกุมารนั้นแล้วตรัสว่า “ราชกุมาร ก็ในกาล
นั้นถ้าพระองค์กับภรรยาจักถึงความไม่ประมาท
แม้ในวัยหนึ่งไซ้ บุตรหรือธิดาพึงเกิดขึ้นแม้ใน
วัยหนึ่งก็ถ้าบรรดาท่านทั้งสองแม้คนหนึ่งจักได้
เป็นผู้ไม่ประมาทแล้วไซ้. บุตรหรือธิดาจักอาศัยผู้
ไม่ประมาทนั้นเกิดขึ้น...”

เล่ม ๖๑ หน้า ๒๔๖

....พอรุ่งขึ้น บุโรหิตก็ไปยังต้นไทรนั้นแล้ว กล่าว
ชู่โดยทำนองนี้ จนครบ ๖ วัน แต่ในวันที่ ๖ ได้จับ
กิ่งไทรพูดว่า ดูก่อนรุกขเทวดา เหลืออีกเพียงราตรี
เดียวเท่านั้น ถ้าท่านไม่ยอมให้โอรสผู้ประเสริฐแก่พระ
ราชาของเราไซ้ พรุ่งนี้เราจักให้สำเร็จโทษท่าน (เพราะ
บุโรหิตนี้ไปขอลูกกับเทวดาไว้) รุกขเทวดาคำนิ่งดู
รู้เหตุผลนั้นแน่นอนแล้ว คิดว่าเมื่อพราหมณ์ผู้ไม่ได้
บุตฺรคงจักทำลายวิมานของเราจนพินาศ เราควรรให้
บุตฺรแก่พราหมณ์บุโรหิตนี้ด้วยอุบายอย่างใดหนอ

ดังนั้นแล้วจึงไปยังสำนักของท้าวจาศุมหาราช แจ้งเนื้อ
ความนั้นให้ทราบ ท้าวจาศุมหาราชกล่าวปฏิเสธว่า
พวกเราไม่สามารถจะให้บุตรแก่พราหมณ์บุโรหิตนั้นได้
รุกขเทวดาจึงไปยังสำนักของยักษ์เสนาบดี ๒๘ คน
แจ้งเรื่องให้ทราบต่อ แม้ยักษ์เสนาบดีเหล่านั้นก็
กล่าวอย่างนั้นเหมือนกัน รุกขเทวดาจึงไปยังสำนัก
ของท้าวสักกเทวราช กราบทูลให้ทรงทราบฝ่ายท้าว
สักกเทวราช ทรงใคร่ครวญดูว่า พระราชาจักได้
พระราชโอรสผู้สมควรหรือไม่ ทอดพระเนตรเห็น
เทพบุตร ๔ องค์ผู้มีบุญ (ควรเกิดในราชตระกูล)

เล่ม ๖๐ หน้า ๔๒๙

...ครั้งนั้นพระราชาตรัสกะพระนางสุเมธาวา
นางผู้เจริญ เชิญเธอปรารถนาพระโอรสเกิดพระนางรับ
พระคำรัสว่า สาธุแล้ว ครั้นถึงคืนที่ ๑๕ ทรงสมาทาน
อุโบสถ ประทับนั่งเหนือพระแท่นอันสมควร ทรงระลึก
ถึงศีลทั้งหลายอยู่ในพระตำหนักอันทรงสิริ พระเทวี

ที่เหลือพากันประพตวิตรอย่างแพะอย่างโคต่างไป
สู่พระอุทยาน ด้วยเดชแห่งศีลของพระนางสุเมธา
พิภพของท้าวสักกะหวั่นไหว ท้าวสักกะทรงนึกว่านาง
สุเมธาปรารถนาพระโอรส เราต้องให้โอรสแก่เธอ แต่
ว่าเราไม่อาจที่จะให้ตามมีตามได้ ต้องเลือกเฟ้นโอรส
ที่สมควรแก่เธอ เมื่อทรงเลือกเฟ้นก็ทรงเห็นเทพบุตร
นพการ แท้จริงเทพบุตรนพการนั้นเป็นสัตว์ถึงพร้อม
ด้วยบุญ...

เล่ม ๕๒ หน้า ๒๕๕

พระเถระนี้เอาปัจจัย มีจีวรเป็นต้น บูชาพระ
ผู้มีพระภาคเจ้าปทุมุตตระและภิกษุสงฆ์ประมาณ
หนึ่งแสน ด้วยบุญกรรมนั้น ท่านท่องเที่ยวไปใน
เทวดาและมนุษย์ทั้งหลายในพุทธูปบาทกาลนี้
บังเกิดในตระกูลเศรษฐีในกรุงสาวัตถี ก็เมื่อจะ
เกิดมารดาบิดาไม่มีบุตร แม้จะทำการอ้อนวอนขอ

เพราะการดื่มน้ำอสุจิ ๑ เพราะการลอบคล้ำสะดือ(ของสตรี) ๑ เพราะการจ้องดู(รูป) ๑ เพราะเสียง ๑ เพราะกลิ่น ๑.....

(ส่วนการตั้งครรรค์ตามปกติของมนุษย์ก็เป็นตามนี้)

มารดาบิดาอยู่ร่วมกัน ๑ มารดามีระดู ๑ สัตว์ผู้เกิดในครรภ์ปรากฏ ๑ เพราะความประชุมพร้อมแห่งปัจจัย ๓ ประการอย่างนี้ ความก้าวลงแห่งสัตว์ ผู้เกิดในครรภ์ จึงมีได้

เล่ม ๖๖ หน้า ๔๓๒

จริงอยู่ครรรค์ย่อมแพ้(แห่ง) ด้วยเหตุ ๓ ประการคือ ด้วยลม ๑ ด้วยสัตว์ทั้งหลาย ๑ ด้วยกรรม ๑ ในเหตุ ๓ ประการนั้น เมื่อแพ้ด้วยลม ก็ให้ยาเย็นเพื่อแก้ลม เมื่อแพ้ด้วยสัตว์ก็ทำการต่อต้านสัตว์ทั้งหลาย แต่เมื่อแพ้ด้วยกรรมแม้พระพุทธรเจ้าทั้งหลายก็ไม่สามารถป้องกันได้

วิถีแก้ไขของผู้ที่เคยทำแท้ง

สำหรับหญิงบางคนที่มีปัญหาในครอบครัว-หน้าที่การงาน-หรือความเจ็บป่วยที่ไม่ทราบสาเหตุ มีความยุ่งยากในชีวิตอยู่ ในเรื่องนี้ส่วนหนึ่งอาจมีสาเหตุมาจากนายเวรที่เกิดจากการทำแท้งของตัวเอง หรือจากการที่ตัวเองได้เกี่ยวข้องกับการทำแท้งมากก็ได้ ให้แก้ไขตามนี้

๑. อุทิศบุญให้แก่เด็กที่ตายเพราะการทำแท้งโดยตรง (และอุทิศบุญให้แก่เด็กที่แม่แท้งโดยไม่ได้ตั้งใจด้วย) พร้อมกับขอโทษและสารภาพความผิดนั้นด้วยความจริงใจอย่างที่สุด คำอธิษฐานคือ “ขออำนาจพุทธ ธรรม สังฆ จงบันดาลบุญข้า ให้ลูกที่ข้าได้ทำแท้งไป” ทำมากๆ บ่อยๆ

๒. อุทิศบุญให้แก่ชาวทิพย์ที่ไม่พอใจในการกระทำที่เป็นบาปนี้และขอโทษต่อพวกเขาด้วยชาวทิพย์ที่วานี้คือ

๒.๑ ญาติทิพย์ของเด็กที่จะมาเกิด

๒.๒ ญาติทิพย์ของตัวผู้ที่ทำแท้งนั้น

๒.๓ ชาวทิพย์ที่รักษาพระศาสนาที่เห็นเรา ปฏิญาณตนต่อพุทธ ธรรม สังฆ แต่เราก็ได้ทำผิดต่อ คำสอนของพระพุทธเจ้า

คำอธิษฐานคือ “ขออำนาจพุทธ ธรรม สังฆ จง ดลบันดาลบุญข้าให้.....”(ข้อ๒.๑-๒.๓) ทำมากๆ บ่อยๆ

๓. พ่อของเด็กที่ได้ทำแท้งไป(ผู้ที่แต่งงานแล้ว) ถ้ายังไม่ทราบเรื่องก็ต้องแจ้งให้ทราบและขอโทษต่อ พ่อของเด็กนั้นด้วย

๔. ผู้ทำแท้งจากการตั้งครรภโดยไม่ถูกต้อง (ผู้ที่ยังไม่แต่งงาน) ต้องแจ้งเรื่องให้พ่อ-แม่ทราบ และขอขมาท่านด้วย เพราะถ้าไม่สำรวจภาพตาม ความเป็นจริงแล้วการทำการแก้ไขเพื่อผ่อนโทษหนัก ให้เป็นเบาจะเป็นไปไม่ได้เลย

๕. ห้ามทำบาปกรรมแบบนี้อีกเด็ดขาด ใคร เคยทำแล้วก็อย่าทำอีก ใครยังไม่เคยทำก็อย่าไปทำ ข้อนี้รวมไปถึงผู้ที่เคยมีส่วนพาคนอื่นไปทำแท้งด้วย

นรกสำหรับหญิงทำแท้ง เล่ม ๖๒ หน้า ๑๗๘ พวกหญิงผู้ริดลูกย่อมก้าวล่วงลำธารนรก อันคมแข็ง ที่ก้าวล่วงไปแสนยาก ดุจคมมีดโกน แล้วตกไปสู่แม่น้ำเวตรณีที่ไปได้ยาก ต้นจิวทั้งหลายล้วนแต่เป็นเหล็กมีหนาม ๑๖ องคุลี มีกิ่ง ห้อยย่อยปกคลุมแม่น้ำเวตรณี ที่ไปได้ยากทั้ง ๒ ฟาก สัตว์นรกเหล่านั้น มีตัวสูงโยชน์หนึ่งถูกไฟ เกิดเองแผดเผา มีเปลวรุ่งเรืองยืนอยู่ดุจกองไฟ ตั้งอยู่ที่ไกล ฉะนั้น

สัปบุรุษยอมให้ทาน

คือข้าวและน้ำที่สะอาด ประณีตตามกาล สมควร เนื่องนิตย์ ในผู้ประพฤติกรรมจรรยา ผู้เป็นเขต (บุญ) ดี บริจาคของมากแล้วก็ไม่รู้สึกเสียดาย ท่านผู้มีปัญญาเห็น แจ้ง ย่อมสรรเสริญทานที่สัปบุรุษให้แล้วอย่างนี้ บัณฑิตผู้มีศรัทธา มีใจอันสละแล้ว บริจาคทานอย่างนี้แล้ว ย่อมเข้าถึงโลกอันไม่มีความเบียดเบียนเป็นสุข.

เล่ม ๓๗ หน้า ๔๘๘ ชุด ๔๑ เล่ม มหามกุฏราชวิทยาลัย

๕. การเปิดบุญไว้ให้ชาวทิพย์เบิกเอง

ให้มนุษย์อธิษฐานเปิดบุญไว้อย่างน้อยวันละ ๒ ครั้ง เข้า-เย็น ดังนี้

“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญข้า ให้แก่ผู้ต้องการตลอดไป”

ส่วนชาวโลกทิพย์ที่อธิษฐานเอาบุญไม่เป็น เราต้องอธิษฐานจ่ายบุญให้

ประกาศให้ชาวโลกทิพย์ทั้งหลาย

ทราบวิธีเบิกบุญเองได้

๑. สำหรับชาวโลกทิพย์ที่อยู่ในโลกมนุษย์และเคยรับบุญจากมนุษย์มาก่อนแล้ว แต่ยังไม่ได้รับผลบุญนั้น พึงทราบวาบุญของชาวโลกทิพย์กลุ่มนี้ มีอยู่แล้วในสวรรค์ ฉะนั้นให้ชาวโลกทิพย์กลุ่มนี้อธิษฐานดังนี้

“ขออำนาจ พุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญ ข้าให้มาถึงข้า จงบันดาลข้าให้รับบุญได้”

ให้ชาวโลกทิพย์ตั้งใจคิดหลายๆ รอบ ให้ต่อเนื่อง

๒. สำหรับชาวโลกทิพย์ที่ไม่มีบุญมากและไม่เคยรับบุญเพิ่มให้อธิษฐานดังนี้

“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญ ญาติข้า ให้เป็นของข้า”

ให้ชาวโลกทิพย์ตั้งใจคิดหลายๆ รอบ ให้ต่อเนื่อง

๓. เมื่อมีมนต์ร้ายเข้าทำลายชาวโลกทิพย์และญาติ ให้ตั้งใจอธิษฐานมลายมนต์ร้ายนั้น ดังนี้

“ขอให้อำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาล มนต์ที่มีผู้เสกเพื่อทำลายข้าและญาติให้มลายไป”

เมื่อมีมนต์ร้ายเข้าทำลายให้ตั้งใจคิดหลายๆ รอบให้ต่อเนื่องจนมนต์ร้ายนั้นหมดอำนาจไปก็คือ ตนเอง และญาติสบายขึ้น นั่นแหละเป็นเครื่องสังเกต

เมื่อได้อุทิศบุญให้ชาวโลกทิพย์ดังกล่าวมาแล้ว นั้น ให้มนุษย์คิดหรือพูดบอกรงานแก่ชาวโลกทิพย์

คำเตือนสำหรับชาวโลกทิพย์

ทุกวัน ให้ทำงานที่เหมาะสมแก่ชาวโลกทิพย์นั้นๆ เช่น รักษาอาการป่วยต่างๆ ให้นาย ดูแลรักษาสมบัติ ดูแลรักษามนุษย์และสัตว์เลี้ยงทุกประเภท ช่วยทำกิจการงานต่างๆ ทั้งอุตสาหกรรม-เกษตรกรรม-ธุรกิจพาณิชย์-การศึกษาทุกระดับ-ข้าราชการและพนักงานเอกชน และงานอื่นใดก็ตามที่มนุษย์ทำอยู่และเป็นงานสุจริต ถูกต้องตามศีลธรรม ให้ออกกล่าวแก่ชาวโลกทิพย์ได้ ชาวโลกทิพย์ที่เขาถนัดงานใดๆ เขาก็จะทำงานนั้นๆ ตามที่ชาวโลกทิพย์เขาถนัด (ชาวโลกทิพย์ที่ทำงานอย่างนี้มีอยู่จริง) ถ้าใครคิดหรือพูดว่าชาวโลกทิพย์เขาไม่มี ชาวโลกทิพย์บางกลุ่มจะหนีจากกลุ่มมนุษย์กลุ่มนั้น จะอยู่เฉพาะชาวโลกทิพย์ที่จำเป็นต้องอยู่ และช่วยอะไรไม่ได้ ความเดือดร้อนต่างๆ ก็จะเกิดขึ้นกับมนุษย์ ฉะนั้นมนุษย์ควรระวัง

หมายเหตุ การขอให้เทวดาช่วยเหลือ อย่าขอให้เทวดาทำในสิ่งที่ไม่ดีศีลผิดธรรม เช่นขอให้บอกหวย เป็นต้น เพราะเทวดาจะถูกลงโทษ

๑. ก่อนจะยินดียินดีรับบุญ เมื่อมีผู้อุทิศให้ ให้ตรวจดูก่อนว่าผู้อุทิศบุญเขาทำบุญด้วยอะไร? ถ้าเขาทำบุญด้วยสิ่งของที่ผิด เช่น เงิน-ทอง-เสื้อผ้า-อุปกรณ์ก่อสร้าง-ข้าวสาร-อาหารดิบ-ตัวแลกเงิน-เชืคของขวัญ-รถ-โทรศัพท์-คอมพิวเตอร์-โทรทัศน์-ชาวด์เบ้าท์-สัตว์มีชีวิต ทุกประเภท เป็นต้น นำเข้าถวายพระ อย่ายินดีในบุญที่เขากระทำเด็ดขาด

๒. แม้ผู้ที่จะอุทิศบุญให้ ทำบุญด้วยสิ่งของที่ถูกก็ตาม ให้ตรวจดูอีกว่าพระที่รับสิ่งของนั้นมีพฤติกรรมสกปรก(ทุศีล) หรือมีพฤติกรรมสะอาด ถ้าพระมีพฤติกรรมที่สกปรก ก็อย่ายินดีในบุญนั้นเด็ดขาด

ชาวมมนุษย์เขาอยากทำ ก็ให้เขาทำ แต่ชาวโลกทิพย์อย่าไปยินดีกับเขาเด็ดขาด

เราต้องคอยอบรมญาติ และเทพรักษาเรา อย่ายินดีรับบุญเหล่านี้

การสวดมนต์

บทสวดมนต์แต่ละบทมีอำนาจขับไล่และเบียดเบียนพวกวิญญาณชั้นต่ำในโลกทิพย์ให้ได้รับความเดือดร้อน ถ้าหยุดสวดไปได้เลยยิ่งดี เพราะจะไม่ทำความเดือดร้อนให้แก่พวกภูต ผี ปีศาจต่อไปอีก เพราะเขาเหล่านั้นก็ไม่ใช่ใครอื่นแต่เป็นญาติ เป็นพี่น้องกันกับเรานี่เอง แต่...แม้จะเป็นพี่น้องกันก็ตามหากก่อกวนเราอยู่บ่อยๆ เขาก็กลายเป็นนายเวรขึ้นมาได้ ฉะนั้น ก็ไม่ต้องสวดมนต์เมื่อยังไม่ใช่ไม่เป็น ก็เพียงแค่ว่า

กราบ พระพุทธ แล้วก็คิดอุทิศว่า “บุญนี้ให้แก่เหล่าเทพที่ดูแลรักษาข้า รักษาบ้านข้า”

กราบ พระธรรม “บุญนี้ให้แก่เหล่านายเวรข้าที่เดินทางมาถึงและที่กำลังเล่นงานข้าอยู่”

กราบ พระสงฆ์ “บุญนี้ให้แก่เหล่าเปรตผีปีศาจผีสัตว์เดรัจฉานที่มีอยู่ในบริเวณบ้านเรือนของข้า”

หรือหากต้องการอุทิศไปให้ใคร ก็คิดเอาได้เลย

เมื่อได้กราบอย่างนี้แล้วต่อไปแทนที่จะสวดมนต์ก็ให้คิดอธิษฐานเบิกบุญมาจ่ายจ่ายแล้วจ่ายเล่ารอบแล้วรอบเล่าอยู่อย่างนั้น จนกว่าจะถึงเวลาพักผ่อนหลับนอนจึงหยุด ถ้าทำให้ได้อย่างนี้ความสุขสบายจะเกิดกับครอบครัวนั้นๆ แน่นนอน ทุกวันนี้กลายเป็นว่าไปที่วัดไหนๆ ก็สอนให้สวดมนต์ทำไมจึงเป็นเช่นนั้นเพราะครูบาอาจารย์เหล่านั้นไม่ได้เห็นว่าอนุภาภการสวดมนต์มันเป็นอันตรายแก่ผู้ที่เขาอยู่ในภพภูมิต่างๆ หรือถ้าเห็นก็ไม่อยากนำมาพูด เพราะจะทำให้ต้องได้พูดมาก อธิบายมาก เต็มวงคนนี้ก็ว่าสวดแล้วดีต่างๆ นานา ท่านนี้ก็เลยพูดก็เลยเงียบเฉยไปเลย...อย่างนี้ก็มี

แต่ถ้าหากผู้ใดที่ยังไงก็ต้องสวดให้ได้ ก่อนจะสวดก็ให้ตั้งใจคิดประกาศบอกเขาก่อนว่า “ภูตผีปีศาจชั้นต่ำทั้งหลาย บัดนี้เราจะสวดมนต์หากใครไม่ชอบหรือฟังแล้วทรมาน ก็ให้หลีกหนีไปที่อื่นจนกว่าเราจะสวดมนต์เสร็จ แล้วจึงกลับมาเกิด” ดังนี้ แต่ให้รู้ไว้ว่ายังมีผู้ที่เขาเดือดร้อนอยู่

การภาวนา

ผู้ที่ทำการภาวนานั้นจะต้องเป็นผู้ที่มีศีลมั่นคง และตัดกังวล(ดูหน้า ๘๑*) ได้ก่อนจึงทำการภาวนา เพราะหากศีลยังไม่ดี... กังวลก็ยังไม่ตัด จะทำให้เป็นบ้าได้ และบุญที่เกิดจากการภาวนาของผู้นั้น เมื่ออุทิศออกไปให้เขา (ผู้อยู่ในโลกทิพย์) จะเกิดเป็นอันตรายกับเขาได้ อย่างเช่น ผู้ทำการภาวนาอุทิศบุญภาวนาไปให้เขาตรงๆ เมื่อเขารับเอาไว้แล้ว เมื่อเขาอธิษฐานใช้บุญนั้น แทนที่บุญนั้นจะเป็นตามที่เขารอปรารถนา บุญนั้นจะเผาไหม้เขาให้หมดไหม้... ฟุ้ง ง ...ไปเลย อย่างเช่น หากเขารับบุญภาวนาไว้แล้ว เมื่อเขาจะเอาใช้เป็นปัญญาหรือเป็นฤทธิ์ของเขา พอเขาอธิษฐานจะใช้เท่านั้น ไฟก็จะเผาไหม้เขาให้หมดไหม้ฟุ้งไปเลย... หมด(ตาย) แล้ว สักพักเขาก็เกิดขึ้นใหม่อีก (เพราะบุญยังมีมากอยู่) แล้วที่นี้หากผู้ภาวนาแปรสภาพบุญให้เป็นสิ่งของก่อน แล้วจึงจะส่งไปให้เขาบุญนั้นก็จะเป็นแปรสภาพเป็นสิ่งนั้นๆ อย่างสวยสดงดงาม เช่นแปร

เป็นวิมาน แปรเป็นอาหาร เป็นต้น แล้วพอเขาเข้าไปอยู่ในวิมานหรือหีบอาหารมากินเท่านั้น สักพัก... วิมานหรืออาหารนั้นก็เกิดเป็นไฟฟูขึ้น ลูกไหม้เขาให้หมดไหม้ไปเป็นเช่นนี้ๆ จริงๆ นะจริง ๆ

ฉะนั้น ผู้จะภาวนาหรือผู้จะอุทิศบุญภาวนาให้แก่เขา (ผู้อยู่ในโลกทิพย์) ให้พยายามรักษาศีลให้มั่นคง และให้พยายามตัดกังวลออกไปให้หมดจึงทำการภาวนา ถ้าไม่เช่นนั้นก็เป็นอันตรายแก่ตน และแก่ญาติได้

แล้วที่นี้เมื่อศีลดีแล้ว กังวลก็ตัดได้แล้ว ก่อนจะทำการภาวนาก็ให้อธิษฐานเปิดการจ่ายบุญก่อน แต่บุญที่เกิดจากการภาวนานี้ ผู้ที่อยู่ในภพภูมิต่ำ ๆ เช่น ฝี่-ปีศาจ-เปรต-ผีเชื้อโรค รับได้ยาก

*กังวล (ปลิโศ) ๑๐ อย่างคือ

๑. ความกังวลเกี่ยวกับอวาต (ที่อยู่อาศัย)
๒. ความกังวลเกี่ยวกับตระกูล (ที่เขาอุปฐากหรืออุปถัมภ์)
๓. ความกังวลเกี่ยวกับลาภ (ปัจจัยสี่)
๔. ความกังวลเกี่ยวกับคณะ (พวกพ้องหมู่เพื่อน)

๕. ความกังวลเกี่ยวกับการงาน (งานที่ทำและการก่อสร้าง)
๖. ความกังวลเกี่ยวกับอู่ถ่านะ (การเดินทางไกล)
๗. ความกังวลเกี่ยวกับญาติ
๘. ความกังวลเกี่ยวกับการเจ็บไข้
๙. ความกังวลเกี่ยวกับคณฐะ (คือการศึกษาเล่าเรียนต่างๆ)
๑๐. ความกังวลเกี่ยวกับบิทธิฤทธิ

การอุทิศบุญจากการภาวนา

ก่อนนั่งสมาธิหรือเดินจงกรม ให้อธิษฐานจิตโดยคิดว่า “ขอบุญที่เกิดจากการนั่งสมาธิหรือเดินจงกรมนี้ จงถึงแก่เทวดารักษาข้า, นายเวรที่มาถึงข้า และที่เบียดเบียนอยู่ใน-ภายนอก ร่างกายข้า, ภูต, ผี, ปีศาจ, เปรต, ปอบ, นาค, ครุฑ, คนธรรพ์, กุมภภัณฑ์, ยักษ์, อสูร, เจือก, กิณนรา, เทวดา, มาร, พรหมที่สถิตอยู่ ณ บริเวณนี้ ถ้าบุญ

เกิดขึ้นเมื่อใดในขณะที่ข้ากำลังภาวนาอยู่นี้ ขอให้ท่านอธิษฐานเอาบุญจากข้าได้เลย และอย่าได้ขัดขวางการปฏิบัติภาวนาของข้าตลอดไป”

จากนั้นก็ให้มีสติจดจ่ออยู่กับบทภาวนาของตัวเองต่อไปตามปกติ

หมายเหตุ บุญที่เกิดจากการภาวนาเป็นของละเอียดและมีกำลังมาก พวกผี, ปีศาจ, หรือผีเข็มโรค ซึ่งอยู่ในภพต่ำจะรับได้ยาก ฉะนั้น หากเราต้องการโอนบุญที่เกิดจากการภาวนาให้เขารับได้อย่างสะดวก เราต้องอธิษฐานแปรสภาพบุญให้เป็นสิ่งที่เหมาะสมกับเขาเหล่านั้นเสียก่อน เพื่อช่วยให้เขารับบุญได้ง่ายขึ้น โดยก่อนที่จะภาวนาให้คิดในใจไว้ก่อนว่า

“ขออำนาจ พุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญที่เกิดจากการภาวนาของข้าครั้งนี้ จงแปรสภาพเป็นสิ่งต่างๆ ตามแต่ต่อมนุษย์แต่ละดวงใจที่มาเกี่ยวข้องกับข้าอยู่ในเวลานี้ต้องการ และขอให้บุญที่แปรสภาพแล้วนั้นจงเป็นของมนุษย์แต่ละดวงใจเหล่านั้น ตามที่เขาปรารถนาด้วยเถิด”

๖. แก้อาการป่วยสังคมโลก

มีคนถามข้าพเจ้ามามากมายว่า “ทำไมสังคมจึงมีแต่ความเดือดร้อน-ยุ่งเหยิงหลายประการต่างๆ นานา สารพัดรูปแบบ” ในคำถามนี้ข้าพเจ้าขอตอบรวบยอดทั้งหมดแบบรวบยอดคำตอบ ความเดือดร้อนมากหรือน้อยก็ตาม เป็นผลมาจาก “บาป” ที่เคยทำไว้หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “นายเวร” เมื่อนายเวรเข้าถึงก็มีแต่ความเดือดร้อนนับตั้งแต่นิดหน่อยไปจนถึงมากมายมหาศาล

ความเสียหายทั้งหมดนี้เป็นผลมาจาก “นายเวร” ทั้งหมด วิธีแก้ไขอันดับแรกคือให้ตั้งความคิดอธิษฐานว่า “ขออำนาจ พุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญข้า ให้ญาติ ให้เทวดารักษาให้นายเวร ให้เชื้อโรคของข้า”

ให้อธิษฐานแบบนี้วันละร้อยหรือพันหรือหมื่นรอบ เมื่ออธิษฐานเช่นนี้ อำนาจพระรัตนตรัยก็

จะบันดาลบุญไปสู่มิติทิพย์ตามที่เราขอให้บันดาลไป การอธิษฐานที่ว่านี้ ทำได้ตลอดเวลาทุกอิริยาบถ เมื่อญาติทิพย์ได้บุญ เมื่อเทวดาที่รักษาได้บุญ ก็จะรักษาเราบันดาลสิ่งที่ดีๆ ให้เกิดกับเรา และเมื่อนายเวรได้บุญก็จะเลิกจองเวรเรา บางกลุ่มก็จะหันกลับมาช่วยเรา บางกลุ่มก็จะหลีกหนีจากเราไปเลย เมื่อเชื้อโรคได้บุญ พวกที่เป็นผีเชื้อโรคก็จะเปลี่ยนแปลงดีขึ้น ก็จะไม่อยากเกิดในคน ไม่อยากกินเลือดกินเนื้อคน จิตของมันก็จะไปเกิดในที่ที่สบายขึ้น บางกลุ่มก็กลับมารักษาเรา บางกลุ่มก็ไปสู่ภพที่ดีหนีไปเลย

นายเวรที่ได้บุญ ถ้าไม่ยอมให้อภัย กรรมการปกครองของสวรรค์ กรรมการยุติธรรมในสวรรค์ กรรมบังคับคดีในสวรรค์และยมโลกย่อมจัดการกับนายเวรที่รับบุญแล้วแต่ไม่ยอมให้อภัยตามหลักของความถูกต้อง

ที่นี้ฝ่ายญาติและเทวดาที่รักษา หรือว่าอมนุษย์ทั้งหลายผู้สถิตในที่ต่างๆ เช่นที่ดิน-จอมปลวก-

ต้นหญ้า-ต้นไม้-ภูเขา-ห้วย-หนอง-คลอง-บึงต่างๆ
ที่มีน้ำ แม้แต่สถิติในทะเลมหาสมุทร รวมถึงพวก
สถิติไอน้ำ-กลุ่มเมฆและอากาศ รวมทั้งพวกที่สถิติ
ดวงดาวต่างๆ ในอวกาศ

พวกที่ขอรับบุญจากคนแล้วช่วยคนทำงานทุ
ระดับชั้น กลุ่มสูงศักดิ์ลงมาจะช่วยปกป้องรักษาคณะ
มนตรีมหาอำมาตย์ กลุ่มต่ำศักดิ์ลงมาอีก ก็จะช่วย
ปกป้องรักษาผู้ดูแลเขตแคว้นตามเมืองเล็กเมืองน้อย
ต่างๆ รวมไปถึงคนดูแลเขตหมู่บ้าน-ชานเมือง ก็จะมี
อมนุษย์ กลุ่มที่คอยดูแลปกป้องรักษาอยู่ รวมไปถึงสัตว์
เลี้ยงต่างๆ ด้วย เช่น ช้าง-ม้า-วัว-ควาย-หมู-หมา-เป็ด-
ไก่ สัตว์เล็กสัตว์น้อยทั้งหลาย แม้แต่แมลงต่างๆ ก็มี
ผู้รักษามันมีผู้อภิบาลรักษาดูแลมันเหมือนกัน ฉะนั้น
วิธีส่งเสริม-บูชา-สงเคราะห์-อนุเคราะห์ อุปถัมภ์ค้ำจุน
จะต้องเป็นวิธีที่ช่วยเหลือให้สบายขึ้น ไม่ใช่วิธีกดขี่ให้
ทุกข์ทรมาน ถ้านายเวรเขาไม่ทำการหนักโดยไม่ลดละ
ถ้านายเวรเขาทำการหนักนั้นก็ค่อยว่ากันอีกอย่าง

วิธีส่งเสริม-บูชาที่ว่านี้จะบอกวิธีรวบยอดง่ายๆ
“ข้าพเจ้า(พระเกษม)ได้พิสูจน์มาแล้วเป็นเวลา ๒๐ ปี
ได้ผลดีเป็นที่น่าพอใจตอนแรกข้าพเจ้าก็ทำอยู่คนเดียว
หลายปีเหตุการณ์ก็เปลี่ยนแปลงจากหนักเป็นเบาได้
หลายอย่าง” จึงลองบอกให้ผู้อื่นทำดู เขาก็ได้ผลเป็นที่
พอใจหลายคน จึงได้แนะนำผู้อื่นกว้างขวางออกไป
จนข้าพเจ้าได้รับรู้ปัญหาที่เกิดขึ้นหลายสิ่งหลายอย่าง
รวมทั้งได้เห็นเปรต-ผี-เทวดาหลายกลุ่ม-หลายประเภท
-หลายลักษณะ-หลายอาการที่เกิดขึ้น แสดงให้ข้าพเจ้า
ได้เห็น ข้าพเจ้าได้เห็นทั้งพวกศักดิ์ใหญ่-ศักดิ์น้อย-รวม
ทั้งพวกที่ไม่มีศักดิ์ศรีและที่รับทราบว่ามีผู้ที่ไม่ได้มา
แสดงให้เห็นจะต้องมีอยู่อีกมากมายคณานับไม่ไหว
แม้คิดเฉพาะผู้อยู่ใกล้มนุษย์นี้ก็คงจะมากคณานับไม่
หวาดไหว จึงอยากให้ทุกคนขอแต่ได้ทำความดี ยก
ตัวอย่างเช่น ได้ให้ทานแม้เพียงเล็กน้อยก็ตาม ให้คิด
อุทิศบุญทันที เมื่อได้ให้สิ่งของนั้นแก่สัตว์ใดหรือให้แก่
คนใดก็ตาม ให้คิดทันทีว่า บุญนี้ให้ญาติ ให้เทวดา

ที่รักษาให้นายเวร ให้เชื้อโรคของข้า ถ้าจะให้ผู้อื่นให้เปลี่ยนคำลงท้ายตรงคำว่า “ข้า” เป็นผู้นั้นๆ ได้เลย แม้แต่การเสียภาษีอากรบำรุงท้องที่ ก็ให้คิดอุทิศแบบเดียวกันได้ทันที ยิ่งแล้วถ้าได้ถวายของแก่สงฆ์จงคิดอุทิศทันทีในขณะที่ถวาย คิดหลายๆ รอบ ก่อนถวายก็คิด-กำลังถวายก็คิด-ถวายเสร็จแล้วก็คิด ความคิดให้ต่อเนื่องกันนับตั้งแต่ยกของเข้าถวายจนถวายเสร็จคิดให้มันได้ประมาณ ๒๐ รอบ ในการคิดอุทิศรับรองไม่พลาดแน่ ข้อสำคัญในเวลานั้น “ห้ามพูด” ให้คิดอุทิศบุญตั้งว่านี่ในการให้ หรือถวายสิ่งของ

อีกอันหนึ่ง ถ้าบ้าน-รถ-ที่ดิน-หรือสถานที่ใดๆ รวมถึงทรัพย์สินสมบัติทุกอย่างของเราได้ถูกเจิมไว้ด้วยอาคม-เสกเป่าด้วยเวทมนตร์ต่างๆ แม้จะใช้อำนาจพระรัตนตรัยเสกเอาไว้ก็ตาม จงมลายมนต์นั้นออกก่อนเพื่อญาติทิพย์จะได้เป็นอิสระแล้วรับบุญที่เราให้ได้ อย่างสบาย ถ้าเขาอยู่ไกลก็ให้ชวนกลับบ้านเพื่อจะได้อยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข

วิธีมลายมนต์คือ ขออำนาจ พุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลมนต์ที่ผูกมัดที่สกัดกั้นให้มลายไป ตั้งใจคิดหลายๆ รอบให้ต่อเนื่องและแก้ด้วย-ผ้ายันต์-เหรียญ หรือวัตถุใดๆ ที่ปลุกเสกทุกๆ อย่างเอาออกไปให้พ้น แล้วชักชวนญาติทิพย์ทั้งหลายของเราเข้าบ้าน ด้วยการคิดดังนี้

ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบ้านรถ ที่ดิน ป่าไม้ ต้นไม้ หรือทรัพย์สินสมบัติทุกอย่างที่เราмиกรรมสิทธิ์ ให้เป็นที่อยู่ให้สบายแก่ญาติทิพย์ และเทวดาที่รักษาให้เข้ามาสถิตได้ เมื่อเขาอยู่ในบ้านหรือที่ใดๆ ที่เกี่ยวกับเรา ก็ให้อุทิศบุญแก่เขาตามทีบอกนี้เขาสบายขึ้น เขาช่วยเราแน่ นี่เป็นการดำรงชีวิต และเป็นการเกี่ยวข้องกันที่ถูกต้องของพวกโลกทิพย์กับมนุษย์

การอธิษฐานถึงอำนาจ พุทธ ธรรม สงฆ์ เรียกว่า “ฟัง” การอุทิศบุญเพื่อญาติและเทวดาที่รักษา เรียกว่า “บูชา” ถ้าเทวดาหรือญาติ มีศักดิ์เสมอเรา นั้น เรียกว่า

“สงเคราะห์” ถ้าเทวดารักษาหรือญาติมีศักดิ์ต่ำกว่า เรียกว่า “อนุเคราะห์” และการอุทิศบุญให้นายเวรและเชื้อโรคนี้ เป็นการใช้น้ำที่เราเคยทำไว้ก่อนที่นายเวรและเชื้อโรคเขาจะมาทำเรา และเมื่อนอนหลับได้ฝันเห็นผู้ใดให้อุทิศบุญให้ผู้นั้น ฝันเห็นสัตว์ใด ให้อุทิศบุญให้สัตว์นั้น ฝันเห็นวัตถุสิ่งของใด ให้อุทิศบุญให้ผู้เนรมิตวัตถุสิ่งของให้ผู้นั้น

รวมทั้งหมดนี้เป็นการฟัง-บูชา-สงเคราะห์-อนุเคราะห์-ใช้น้ำ-ครบเรียบร้อยแล้ว การดำรงชีวิตให้ทำตามนี้ แล้วทุกท่านจะปลอดภัย

หมายเหตุ :

- นายเวรมีตั้งแต่ เชื้อโรค-สัตว์เล็กน้อย-ผี-แมลง-ผีสัตว์ใหญ่-เปรต-ปีศาจ-เทวดา-ยักษ์-คนธรรพ์-กุมภัณฑ์-นาค-ครุฑ-อสูร-มาร-พรหม-เงือก-กิณนรา ฯลฯ แม้แต่ในอสังขยี่พรหมก็มีนายเวรเรา

- ญาติ ก็มีทุกภูมิเหมือนกันกับนายเวรนี้
- ถ้าอุทิศบุญให้ฝ่ายญาติ เมื่อเห็นนายเวรขยับตัว

ฝ่ายญาติของเราก็เริ่มขยับตัวเหมือนกัน ถ้านายเวรได้บุญแล้วกลับมาเป็นพวก เราก็จะสบายขึ้น ญาติทิพย์ของเราก็จะมีพวกพ้องมากขึ้น ภัยพิบัติอันเกิดแต่แรงบันดาลใจจะหมดไป

- การอุทิศบุญแบบนี้ การอธิษฐานแบบนี้ กำไรบุญจะเกิดขึ้นมากมาย เพราะเป็นการทำบุญด้วยบุญ

- ถ้าเป็นคนในศาสนาอื่น ฟังใช้อำนาจของศาสดาตนบันดาลบุญอุทิศแบบเดียวกัน บุญจะสำเร็จได้เหมือนกัน เช่นคนในศาสนาคริสต์ ให้อธิษฐานว่า “ขออำนาจพระบิดาและพระเยซู จงบันดาลบุญข้าให้...” แบบเดียวกัน คนอิสลาม-คนฮินดู และทุกศาสนา ฟังทำตามแบบเดียวกันนี้ได้ผลแน่นอน

- ให้ทำตามที่บอกนี้ โดยไม่ต้องมาพบกับข้าพเจ้าให้ลำบาก และอย่าฟังติดต่อกับข้าพเจ้าโดยประการใดๆ ทำตามทีบอกนี้ให้มากๆ ก่อน.

๗. ขอร้องต่อชาวโลกในความโง่ของตน

ข้าพเจ้าและคณะขออภัยในความผิดต่อท่านทั้งหลายทั้งพระ-เณร-ชี-โยม-เปรต-ผี-ปีศาจ-เทวดาฯ ทั้งชาวมนุษย์และชาวทิพย์ทั้งหลาย

เมื่อก่อนนี้ข้าฯ คำนวนแต่ฝ่ายบุญ-ฝ่ายวิมานเทพของท่านทั้งหลายผู้สร้างบุญในการถวายของกับพระภิกษุ และข้าฯ ได้เห็นผลบุญของท่านทั้งหลายปรากฏอย่างมากมาย

เมื่อก่อนไม่รู้จึงได้รับสิ่งรับของของท่านทั้งหลาย เช่น เงิน-ทอง-เสื้อผ้า-เครื่องมือในการก่อสร้าง-อาหารทั้งหลายที่ผิดเวลาและผิดพระวินัยด้วย แต่เมื่อไม่กี่เดือนมานี้ ประมาณก่อนเข้าพรรษา ปี ๒๕๔๙ ข้าฯ ได้เห็นเปรต-ผี-ปีศาจที่ต่ำต้อยมาก และบางกลุ่มถึงขั้นที่เคยมีวิมานฟ้าก็ตาม แต่ปัจจุบันนี้ปรากฏว่าวิมานฟ้า นั้นได้หายไปหมด ตัวเขาก็ปรากฏเป็นเพียงฝุ่นละออง

ลอยมาและร้องบอกข้าฯ ว่า “ช่วยด้วยๆ” และอื่นๆอีกมากมาย ซึ่งก็คงไม่บรรยายไปมาก และข้าฯ ได้ถามเขาว่า “เป็นเพราะอะไร?” เขาบอกว่า “ไม่รู้เหมือนกัน แต่ก่อนหน้านี้ญาติได้ใส่บาตรด้วยอาหาร-ขนม-นม-ของกินต่างๆ ในตอนนั้นแล้วได้อุทิศบุญให้ พวกข้าฯ ก็ได้บุญมากและคิดว่าจะได้มากยิ่งขึ้นๆ ขึ้นไปอีก จึงไปร้อรับอีก

ในระยะต่อมา ประมาณปี พ.ศ. ๒๕๔๑-๒๕๔๒ ก็ได้ไปร้อรับอีก ซึ่งญาติได้นำเงินเข้าถวายพระที่เขาเคยไปถวายข้าวปลาอาหารแล้วอุทิศบุญให้พวกข้าฯ ซึ่งก็เป็นองค์เดียวกันนั้นแหละ เมื่อญาตินำเงินเข้าถวายพระองค์นั้นแล้วได้อุทิศบุญให้พวกข้าฯ ก็ได้เกิดมีทั้งบ่อน้ำ-บ้านเรือน-สิ่งของเครื่องใช้อันเป็นทิพย์มากมาย แต่อยู่คนละที่กับบุญเก่าที่เคยได้รับมาก่อน พวกข้าฯ ดีใจมาก พวกข้าฯ ก็เข้าไปบริโภคใช้สอย-ดื่มกิน บางคนดื่ม บางคนกินอาหาร บางคนเข้าไปนั่ง-นอน ในวิมาน นั่ง-นิ่ง-นิ่งเตี้ย บางคนดึงเอา

เสื่อผ้ามาอุ่น-มาห่ม ในระยะใกล้เคียงกัน ในเวลาที่ไปด้วยกัน พวกเขาได้เกิดอาการร้อนรน ผู้ที่ดื่ม น้ำ น้ำได้ทะลุออกตามตัว ผู้ที่กินอาหาร อาหารกลายเป็นไฟไหม้ ปากเผาหัวเผาตัว ผู้ที่อาบน้ำ น้ำได้กลายเป็นน้ำกรดเผาไหม้จนเหลือแต่กระดูก ผู้ที่เข้าไปในวิมานพอนั่งบนโต๊ะ-เตียง-ตั่ง-พูกุ่มๆ บนที่นอนก็กลายเป็นไฟเผาไหม้อย่างรุนแรง และจะกลับไปยังที่ที่เคยรับบุญไว้คือ วิมานเดิม-สมบัติเดิมหายไปไหน ?

พวกเขา เจ็บปวดรวดร้าวมาก และได้มีผู้ที่สง่างามปรากฏขึ้น แล้วได้ร้องบอกว่าถ้าอยากแก้ไขให้ไปวัดสามแยก จึงได้พากันเดินทางมา จากเข้าพรรษาปี พ.ศ. ๒๕๔๒ ก็มาถึงวัดสามแยกตอนนี้ (ปีพ.ศ. ๒๕๔๙) พวกเขา ขอให้ท่านช่วย หวังว่าท่านคงช่วยได้”

เมื่อได้ทราบเรื่องราวของพวกเขา ข้าพเจ้าก็ได้ทำบุญให้ ตอนนี้พวกเขาอยู่สบาย อยู่ดีกินดีมีความสุขกลับคืน ข้าพเจ้า จึงได้ชักชวน เปรต-ผี-ปีศาจ ที่ตกทุกข์ได้ยากลำบากทรมานทั้งปวง ให้มาหาข้าพเจ้า ที่นี้

และให้ติดต่อถึงที่นี่ โดยการแจ้งข่าวทางใดทางหนึ่ง ทั้งมิติทิพย์และมนุษย์จึงได้รับรู้เรื่องราวหลายอย่าง จนไม่สามารถที่จะพรรณนาให้ฟังจบได้ ข้าพเจ้า ได้แก้ไขทั้งเปรต-ผี-ปีศาจ และความเร่าร้อนของชาวโลกทิพย์ และมนุษย์ไปแล้วอย่างมากมาย

และตอนออกพรรษาปี พ.ศ. ๒๕๔๙ นี้ มีเด็กคนหนึ่งอายุประมาณปีกว่าๆ ถึงสองปีเป็นอย่างมากได้นำเงินมาบริจาคแต่ไม่ยอมใส่ถุงที่จัดเตรียมไว้ให้ และไม่ยอมเอาไปให้มัคทายกวัด พ่อ-แม่ คุณไป ก็ไม่ไป มุ่งแต่จะเอาเงินให้ข้าพเจ้า แต่เพียงอย่างเดียว และทำหน้าที่ไม่พอใจเมื่อพ่อ-แม่ ดึงมือให้เอาเงินไปใส่ตู้บริจาค ด้วยความสงสารเด็ก ผู้มุ่งหวังอยากจะให้ข้าพเจ้า จึงได้แบมือไปเด็กนั้นได้วางเงิน ๒๐ บาท ใส่ที่มือข้าพเจ้า แล้วก็ร้องขึ้นว่า เฮ้ !!!!

ข้าพเจ้า ถามว่าดีใจไหม? เด็กคนนั้นก็บอกว่าดีใจแล้วหันกลับไปหาพ่อ-แม่ พร้อมกับแสดงอาการดีใจอย่างมาก

และหลังออกพรรษาปี พ.ศ. ๒๕๔๙ ก็ได้มีพวกผี-ปีศาจหลายกลุ่ม มาบอกเรื่องที่ทุกข์ทรมานเร่าร้อนสารพัดอย่างที่เกิดจากการที่เขาได้รับบุญจากญาติที่ไปทำบุญกับวัดที่มีพระอรหันต์อยู่ เมื่อรับบุญแล้วพอนุ่งห่มก็เกิดเป็นไฟ-พอกินก็เป็นไฟเผาร้อน-พอกาบก็เหมือนกัน เป็นหมื่นเป็นแสนชีวิตที่อยู่ด้วยกัน แล้วก็ยังมีผู้ที่สง่างามมีอานุภาพยืนอยู่ไกลๆ ร้องบอกขึ้นว่าให้ไปวัดสามแยกอย่ามารับบุญที่พระท่านพาทำมั่วๆ แบบนี้ แล้วพวกเขาก็มาเล่าให้ข้าฯ ฟังที่วัดสามแยก

ข้าฯ จึงได้ตั้งใจอธิษฐานตั้งแต่วันที่ ๑๐ ต.ค. ๒๕๔๙ เรื่องก็ปรากฏแก่ข้าฯ และได้เห็นพวกโยมที่ถวายเงิน-ทอง-อาหาร ที่ผิดเวลาและผิดพระวินัยด้วย - ยาที่อายุสั้นแต่ถวายเอาไว้เป็นยาอายุยาว รวมทั้งพวกโยมที่ตีใจกับพระที่ได้เงิน-ทอง และสิ่งของอื่นๆ ที่ผิดพระวินัย ข้าฯ เห็นพวกเขายืนอยู่นิ่งอยู่ในระหว่างทางไปนรกและทางไปสวรรค์ จึงได้เข้าไปถาม แต่พวกเขาเหล่านั้นไม่ตอบ ข้าฯ ได้ยื่นมือไปจับที่ตัว

เพื่อดึงให้พวกเขาหันมาตอบ ร่างของพวกคนเหล่านั้นก็หายไป แต่คนที่ว่าเหล่านี้พวกเขายังมีชีวิตอยู่หลายคน ข้าฯ ไม่สามารถจะกล่าวนามได้ทั่วถึงแต่ให้ทราบไว้เถิดว่า มีบาป-บุญทุกคนในการที่ได้ถวายสิ่งของที่ผิดวินัยแก่พระอรหันต์หรือสงฆ์ ย่อมมีอานุภาพบาป-บุญไว้รอเป็น ๒ ทาง อย่างละมากๆ คือ บาปก็มาก บุญก็มาก ข้าฯ เกิดความสงสาร ถ้าหากเขาตั้งสติระลึกถึงบุญไม่ทัน ตายไปติดภาวะบาป ก็ต้องตกนรกหมกไหม้เผาผลาญอย่างยาวนาน ถ้าผู้นั้นมีการระลึกถึงบุญทัน ก็จะไปสวรรค์อย่างยาวนาน ถ้าอยู่ในสวรรค์แก้ไขไม่ทัน ตายไปอีก ผู้นั้นก็ต้องไปนรกที่ได้ทำไว้ ถ้าทำไว้ไม่บ่อยนักมีบุญ-บาป พอกัน มากพอกัน-น้อยพอกัน ผู้นั้นก็จะไปเกิดเป็นสัตว์เดรัจฉานในเทพ เช่น นาค-ครุฑ เป็นต้น

เมื่อระลึกทราบอย่างนี้จึงได้ย้อนกลับไปดูเด็กคนที่ให้เงิน ๒๐ บาทนั้น เพื่อจะได้ทราบว่าเด็กคนนั้นได้อะไรบ้าง ? ก็เห็นเขานิ่งอยู่-เดินอยู่หันไปหันมาอยู่

ตรงระหว่างทางที่จะไปนรกและสวรรค์ ข้าฯ ร้องบอก
ขึ้นว่า “ไอ้หนูนานี่!” เด็กหันมา ได้ยื่นมือมาหา แล้วเขา
ก็หายไป ซึ่งคำนวณได้ว่าเด็กนี้ต้องมีภาวะเป็นสองคือ
มีทั้งสวรรค์และนรก ฝ่ายละยาวนานมาก เพราะตอน
นี้เขายังไม่ตายด้วยอำนาจการให้เงิน ๒๐ บาท แก่
ข้าฯ

เรื่องดังว่านี้ ปรากฏหลายครั้งหลายคราว ข้าฯ
จึงได้ให้พระตรวจเช็คพระวินัยและพระสูตรใน
พระไตรปิฎกฯ ดู ปรากฏว่ามีอยู่จริง ซึ่งเป็นเรื่อง
อ้างอิงหรือเป็นเรื่องเข้ากันได้กับที่ข้าฯ ได้เห็น

และได้มีโยมที่มาจากจังหวัดสกลนครมาเล่าให้
ฟังในเช้าวันที่ ๒๓ ต.ค. ๒๕๔๙ ว่า หลังจากที่เขาได้
เรียไรเงินมาจัดผ้าป่าเพื่อถวายหลวงปู่ เขาก็ได้มีผู้
ฝันเห็นเขาว่า ตัวเขาและหลวงปู่เขาได้ไปอาศัยอยู่
ที่เกาะเล็กๆ กลางน้ำไกลๆ และได้เห็นว่าเขาเดินลง
ไปในน้ำ ซึ่งน้ำนั้นก็เดือดเป็นไฟขึ้น เขาหนีขึ้นมา
บนเกาะไม่ทันน้ำซึ่งกลายเป็นไฟจึงเผาไหม้ร่างกาย

เขาจนเหลือแต่กระดูก เขาได้เล่าให้ข้าฯ และคณะวัด
สามแยกฟัง จึงได้ประชุมปรึกษาหารือกันในเวลาเที่ยง
ของวันที่ ๒๔ ต.ค. ๒๕๔๙ นี้

ได้ความสรุปว่า ข้าฯ ผิดมากที่เคยรับของที่
ผิดวินัย ซึ่งทำให้เกิดอานิสงส์ร้ายแก่ผู้ถวายอย่าง
มากมาย แม้จะมีผลดีก็ต้องยกไว้ก่อน เพราะผลร้าย
ที่เห็นนั้นอันตรายมาก

ข้าฯ และคณะวัดสามแยกจึงอยากให้เห็น ท่าน
ทั้งหลายที่ทำบุญแล้วมีบุญเกิดขึ้นแต่เพียงฝ่ายเดียว
โดยไม่มีบาป

ฉะนั้นข้าฯ จึงขอแก้ไขการสอนทั้งหลายที่สอน
ผิดไปด้วยความมั่งง่าย เช่นที่ข้าพเจ้าเคยบอกว่า “เงิน
๑ บาท ถวายแก่พระอรหันต์มีผลมากมายนับไม่ได้
แต่ให้แก่ภิกษุผู้ทรงศีลมีผลน้อยกว่า” แต่อันที่จริง
แล้ว ผลบาปที่ได้นั้นก็มากมายนับไม่ได้เหมือนกัน

นับแต่นี้เป็นต้นไป ข้าฯ จะพยายามพาคณะวัด
สามแยกค้นคว้า เมื่อพบเห็นอะไรที่ผิดจะพยายาม
ทำการแก้ไขให้ถูกต้องตามพระธรรมวินัยต่อไป หาก

ผู้ใดขัดข้องไม่เข้าใจในเรื่องที่แจ้งมานี้ จะบอกที่
ศึกษาในพระไตรปิฎกฯ ให้ในตอนต่อไป และเมื่อ
อ่านแล้วไม่เข้าใจ ข้าฯ และคณะรับให้คำปรึกษา
ตามกำลังสติ-ปัญญาของข้าฯ และคณะ ส่วนตัวข้าฯ
จะพยายามค้นดูตามธรรมชาติและจะให้คณะภิกษุ
ช่วยค้นดูตามธรรมชาติ และจะให้คณะภิกษุช่วยค้นดู
ตามพระไตรปิฎกฯ ซึ่งข้าฯ เคยเห็นหลายอย่างที่ปรากฏ
กับข้าฯ และข้าฯ ได้ให้คณะภิกษุในวัดค้นคว้าในพระ
ไตรปิฎกฯ ซึ่งก็เข้ากันได้กับเรื่องที่เราเห็นมามากมาย
หลายอย่างและได้ทำการแก้ไขหลายสิ่งหลายอย่าง
ที่ผ่านมาและยังต้องศึกษาในระบบต่างๆ อีกต่อไป

เพราะข้าฯ ไม่ได้เห็นรวบที่เดียวทั้งหมด ข้าฯ
เห็นทีละกลุ่มสองกลุ่ม เห็นทีละอย่างสองอย่าง แล้ว
ได้นำมาเทียบเคียงกับพระไตรปิฎกฯ ในแต่ละครั้ง
แต่ละคราวก็เข้ากันได้แล้วได้นำออกสอนไปแล้ว
มากมายหลายเรื่อง และคาดว่ายังต้องมีอีกมาก
ที่ต้องดูและเทียบเคียงกับพระไตรปิฎกฯ เพื่อนำออก
สอนต่อไป

บัดนี้ข้าฯ และคณะวัดสามแยก ขอขมา-ขออภัย
-ขอโทษ ต่อท่านทั้งหลาย ทั้งชาวโลกมนุษย์และชาว
โลกทิพย์ทุกกลุ่ม

ต่อไป ข้าฯ จะทำการพินิจพิจารณาให้ละเอียด
ถี่ถ้วนทั้งฝ่ายบุญ-ฝ่ายบาป ก่อนที่จะทำการสั่งสอน
ทั้งชาวมมนุษย์และชาวทิพย์ให้ปฏิบัติในสิ่งใด ๆ

พระเกษม อาจิณฺณสีโล
และคณะวัดสามแยก

“อาบัติทั้งหมดเป็นของเล็กน้อยสำหรับพระอรหันต์
เพราะตายจากแล้วก็แล้วกันไป โทษไม่มีแก่อรหันต์
แต่มีแก่พระอรหันต์บางส่วนมีโทษให้ผู้อื่นมาก
ฉะนั้นแม้เป็นพระอรหันต์ก็ควรเรียน
ถ้าพระอรหันต์ทำผิดผู้อื่นควรเตือนให้ท่านรู้”

พระเกษม อาจิณฺณสีโล

เรื่องเทียบเคียงในพระไตรปิฎกฯ

เรื่องที่ข้าพเจ้าได้เห็นชาวโลกทิพย์ทุกชั่วร้อน
ทรมานมีเรื่องเทียบเคียงในพระไตรปิฎกดังนี้

เรื่อง	เล่ม	หน้า	บรรทัด
๑. ถวายของแก่พระทศีล อุทิศบุญไม่ออก	๒๓	๔๐๙	๒๐
๒. ถวายของแก่พระทศีล อุทิศบุญไม่ออก	๓๕	๒๓๘	๕
๓. พระอรหันต์ที่ศึกษาน้อย ทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง.... บาปมาก	๑๖	๓๐๒	๖
๔. โยมที่ปฏิบัติผิดต่อสงฆ์... บาปมาก	๑๖ ๓๗	๓๐๘ ๑๑๒	๖ ๖
๕. เปรตกินขี้เปรต	๔๙	๕๖๐	๘
๖. เงิน-ทอง ไม่ควร ถวายภิกษุ	๓	๙๔๐	๑๗

เรื่อง	เล่ม	หน้า	บรรทัด
๗. ภิกษุที่แสวงหา เงิน-ทอง ไม่ใช่....	๙	๕๓๖	๑๑
๘. สิ่งของอันไม่สมควร แก่ภิกษุ(วัตถุอนามาส)	๓	๑๗๓	๑๖
๙. สิ่งของอันไม่ควร ถวายภิกษุ	๑๑ ๑๑	๓๑๐ ๓๑๑	๒๒ ๑
๑๐. บุญ-บาปเท่า ๆ กัน ไปเกิดเป็นนาค	๒๗	๕๕๗	๒๐
๑๑. ทานที่เป็นบาป	๑๐	๔๙๐, ๕๕๖	๑
๑๒. วิธีปฏิบัติในเรื่องเงิน และทองที่มีผู้ถวาย	๓ ๓	๘๖๓-๘๖๕ ๘๖๙	๑๓ ๘
๑๓. วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับ เงิน-ทองของภิกษุ	๗	๑๔๙	๓
๑๔. วิธีปฏิบัติในเรื่อง เงินและทองที่มีผู้ถวาย	๔๑	๑๐๖	๑๑
๑๕. บุญที่กลายเป็นไฟ	๔๙	๘๗	๑

“ผู้สวดมนต์จงระวัง” เรื่องเทียบเคียงใน
พระไตรปิฎก มีดังนี้

วิธีปฏิบัติต่อเงิน-ทองสำหรับพระ

เรื่อง	เล่ม	หน้า	บรรทัด
๑. อมมนุษย์ทำร้ายมนุษย์ (ปโลกสูตร)	๓๔	๒๒๕	๑๕
๒. เทวดาวางแผนไล่พระ (เมตตาสสูตร)	๓๙	๓๓๓	๗
๓. อมมนุษย์ทลาย กำแพงเมืองหนี (รัตนสูตร)	๓๙	๒๒๗	๘
๔. เทวดาวางแผน ฆ่ามนุษย์ ๑ (สมุททวาณิชชาดก)	๖๐	๑๓๗	๗
๕. เทวดาวางแผน ฆ่ามนุษย์ ๒ (ปุณณโณวาทสูตร)	๒๓	๔๔๖	๑

จากพระไตรปิฎก ชุด ๙๑ เล่ม ของมหามกุฏราชวิทยาลัย

เล่ม ๓ หน้า ๘๖๓ - ๘๖๕ , ๘๖๙

ถ้าใครๆ นำเอาทองและเงินมากล่าวว่า ข้าพเจ้า
ถวายทองและเงินนี้แก่สงฆ์, ท่านทั้งหลายจงสร้าง
อาราม วิหาร เจดีย์ หรือหอฉัน เป็นต้น อย่างใดอย่าง
หนึ่งก็ตาม, จะรับทองและเงินนี้ไม่ควร

ในมหาปัจฉรี (ชื่อคัมภีร์อรรถกถา) ท่านกล่าวไว้
ว่า ด้วยว่าเป็นทุกกฎ (การกระทำที่ชั่ว) แก่ภิกษุรูปใดรูป
หนึ่งผู้รับเพื่อประโยชน์แก่ผู้อื่น ก็ถ้าเมื่อภิกษุปฏิเสธว่า
ภิกษุทั้งหลายจะรับทองและเงินนี้ไม่สมควร

เขากล่าวว่า ทองและเงินจักอยู่ในมือของ
พวกช่างไม้ หรือพวกกรรมกร ท่านทั้งหลายจงรับ
ทราบการงานที่เขาทำดี และไม่ดีอย่างเดียวดังนี้
แล้ว มอบไว้ในมือพวกช่างไม้หรือพวกกรรมกรเหล่า
นั้น จึงหลีกไป, จะรับก็ควร ถ้ามันเขากล่าวว่า ทอง

และเงินจ้กอยู่ในมือของพวกเขาคนของผมเอง หรือว่าจ้กอยู่ในมือของผมเอง ท่านพึงส่งข่าวไปเพื่อประโยชน์แก่บุคคลผู้ที่เราจะต้องให้ทองและเงินเขาอย่างเดียวกัน แม้อย่างนี้ก็ควร

ก็ถ้าว่าพวกเขาไม่ระบุนุสงฆ์ คณะ หรือบุคคลกล่าวว่า ข้าพเจ้าทั้งหลายถวายเงินและทองนี้แก่เจตีย์ถวายแก่วิหารถวายเพื่อนวรรรม(การก่อสร้าง) ดังนี้จะปฏิเสธไม่สมควร

พึงบอกแก่พวกกัปปิการก (ผู้ปฏิบัติภิกษุในเรื่องปัจฉัย ๔) ว่า ชนพวกนี้กล่าวคำนี้

แต่เมื่อเขากล่าวว่า ท่านทั้งหลาย (สงฆ์) จงรับเก็บไว้เพื่อประโยชน์แก่เจตีย์เป็นต้นเกิด พึงปฏิเสธว่าการที่พวกเราจับไว้ไม่สมควร

แต่ถ้าคนบางคนนำเอาเงินและทองมามากกล่าวว่า ข้าพเจ้าขอถวายเงินและทองนี้แก่สงฆ์ ท่านทั้งหลายจงบริโภคปัจฉัย ๔ (อาหาร-ยา-รักษาโรค-เครื่องนุ่งห่ม-ที่อยู่อาศัย) เกิด, ถ้าสงฆ์รับเงินและ

ทองนั้น เป็นอาบัติ(การละเมิด)ทั้งเพราะรับ ทั้งเพราะบริโภค

ถ้าบรรดาภิกษุเหล่านั้น ภิกษุรูปหนึ่งปฏิเสธว่าสิ่งนี้ไม่ควรและอุบาทสกกล่าวว่ ถ้าไม่ควรจ้กเป็นของผมเสียเอง ดังนี้แล้วไป

ภิกษุนั้น อันภิกษุบางรูปไม่ฟังกล่าวคำอะไรว่า เธอทำอันตรายลาภของสงฆ์ เพราะภิกษุใดใจท(กล่าวหา) เธอ ภิกษุนั้นเองเป็นผู้มีอาบัติ (การละเมิด) ติดตัว

แต่เธอรูปเดียวกระทำภิกษุเป็นอันมาก ไม่ให้เป็นอาบัติ ก็ถ้าว่า เมื่อภิกษุทั้งหลายปฏิเสธว่าไม่ควร เขากล่าวว่า จ้กอยู่ในมือของพวกเขา กัปปิการก หรือจ้กอยู่ในมือของพวกเขาคนของผมท่านทั้งหลาย จงบริโภคปัจฉัยอย่างเดียวกันเท่านั้นดังนี้ สมควรอยู่อนึ่ง เขาถวายเพื่อประโยชน์แก่ปัจฉัย (อาหาร-ยารักษาโรค-เครื่องนุ่งห่ม-ที่อยู่อาศัย) พึงน้อมไปเพื่อปัจฉัยที่ต้องการ

เขาถวายเพื่อประโยชน์จ้วร พึงน้อมไปในจ้วรเท่านั้น ถ้าว่าไม่มีความต้องการจ้วรนั้น สงฆ์ลำบาก

ด้วยปัจจัยมีบิดนขาต (อาหาร) เป็นต้น ฟังอุปโลกน์ (การบอกกล่าวแก่ที่ประชุม) เพื่อความเห็นดีแห่งสงฆ์ แล้วน้อมไปแม่เพื่อประโยชน์แก่บิดนขาตเป็นต้น แม่ในอกัปปิยวัตถุ (สิ่งของที่ไม่สมควรแก่ภิกษุ) ที่เขาถวาย เพื่อประโยชน์แก่บิดนขาตและศิลาณปัจจัย (ยารักษาโรค) ก็นัยนี้

อนึ่ง อกัปปิยวัตถุ ที่เขาถวายเพื่อประโยชน์แก่เสนาสนะ (ที่อยู่อาศัย) ฟังน้อมไปในเสนาสนะเท่านั้น เพราะเสนาสนะเป็นครุภัณฑ์ (ของหนัก) ก็ถ้าว่า เมื่อภิกษุละทิ้งเสนาสนะไป เสนาสนะจะเสียหาย ในกาลเช่นนี้ พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงอนุญาตให้ภิกษุทั้งหลาย แม้จำหน่ายเสนาสนะแล้วบริโภค (ปัจจัย ๔) ได้

เพราะฉะนั้น เพื่อรักษาเสนาสนะไว้ ภิกษุอย่ากระทำให้ขาดมูลค่า ฟังบริโภคพอยังอัตภาพ (ชีวิต) ให้เป็นไป และมีใช้แต่เงินทองอย่างเดียวเท่านั้น แม้อกัปปิยวัตถุอื่น มี นา และสวน เป็นต้น อันภิกษุไม่ควรรับ

ถ้าชาวนาทั้งหลายนำหาปณะ (ชื่อมาตราเงินในสมัยโบราณ) มากล่าวว่า กหาปณะเหล่านี้พวกผมนำมาเพื่อสงฆ์ และภิกษุรูปใดรูปหนึ่งกล่าวว่า ท่านจงนำผ้ามาด่วยหาปณะเท่านี้ จงจัดข้าวยาคุ เป็นต้น ด่วยหาปณะประมาณเท่านี้ด้วยความสำคัญว่า สงฆ์ไม่รับกหาปณะ สิ่งของที่พวกเขานำมาเป็นอกัปปิยะ (ไม่สมควร) แก่พวกภิกษุทั่วไป

ถามว่า เพราะเหตุใดสิ่งของที่เขานำมาจึงไม่สมควรแก่ภิกษุทั่วไป (ทั้งหมด) เป็นเพราะว่าสิ่งของเหล่านั้นได้มาจากการที่ภิกษุจัดการหาปณะเอง คือเป็นผู้สั่งว่าให้เอาของสิ่งนั้นสิ่งนี้มาด้วยเงินจำนวนเท่านี้เท่านี้ ดังนี้ของที่ได้มาจึงไม่สมควรแก่ภิกษุทั้งหลาย

๘. วิธีใช้บุญด้วยอำนาจพระรัตนตรัย ในรูปแบบต่างๆ ขั้นตอนในการอธิษฐานเพื่อขับและปิดบาป นายเวรและเชื้อโรคด้วยบุญ

๑. การขับต้นบาปออกจากตัว คำอธิษฐานคือ “ขออำนาจ พุทธ ธรรม สังฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้ขับต้นบาป นายเวรและเชื้อโรคออกไปจากข้า”

๒. การป้องกันบาปด้วยบุญ คำอธิษฐานคือ “ขออำนาจ พุทธ ธรรม สังฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้ป้องกันบาป นายเวรและเชื้อโรค ไม่ให้เข้ามาถึงตัวข้าได้”

๓. การปิดบาปไว้ด้วยบุญ คำอธิษฐานคือ “ขออำนาจ พุทธ ธรรม สังฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้ปิดบาปข้าไว้”

๔. การอุทิศบุญให้ฝ่ายบาป (คือนายเวรและเชื้อโรค) ที่ถูกขับต้นออกจากตัว คำอธิษฐานคือ “ขออำนาจ พุทธ ธรรม สังฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้นายเวรและเชื้อโรคของข้า”

๕. การขอกภัย นายเวร ที่เราเคยก่อจนเขาเอาไว้ คำอธิษฐานคือ “ขออำนาจ พุทธ ธรรม สังฆ์ จงบันดาลสัตตคุณการขอกภัยของข้าให้ถึงแก่นายเวรที่ข้าเคยก่อจนและทำให้พวกท่านเดือดร้อนมาก่อน ขอให้พวกท่านรับบุญจากข้าและเมื่อรับบุญแล้วจงให้อภัยข้าด้วย”

๖. การเบิกบุญมาเป็นเกราะป้องกันเราจากชาวทิพย์ ที่ออกจากอากาศผู้กมัต คำอธิษฐานคือ “ขออำนาจ พุทธ ธรรม สังฆ์ จงบันดาลบุญข้าเป็นเกราะป้องกันข้า”

๗. การมลายมนต์ช่วยญาติที่ถูกเวทมนตร์อากาศผู้กมัตไว้ในเครื่องราง คำอธิษฐานคือ “ขออำนาจ พุทธ ธรรม สังฆ์ จงบันดาลเวทมนต์ที่ผู้กมัตญาติให้มลายไป”

๘. การโอนบุญให้ชาวทิพย์ที่ออกจากเครื่องรางอากาศผู้กมัต คำอธิษฐานคือ “ขออำนาจ พุทธ ธรรม สังฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้ชาวทิพย์ที่ออกจากเครื่องรางฯ นี้”

หมายเหตุ : คำว่า “บาป” ในที่นี้หมายถึง “ผลจากการกระทำของนายเวรและเชื้อโรค”

๙. การเปิดประตูบุญไว้ให้แก่ผู้ที่ต้องการ คำ
อธิษฐานคือ “ขออำนาจ พุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาล
บุญข้าให้ผู้ต้องการตลอดไป”

๙. เมื่อต้องเข้าไปในสถานที่ที่มีเวทมนตร์ อาคมทั้งหลายก็ให้อธิษฐานดังนี้

๑. การใช้นุญเปิดทางไปในสถานที่ที่มีเวทมนตร์
อาคม คำอธิษฐานคือ “ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จง
บันดาลบุญข้าให้เปิดทางแก่ข้าที่จะไป/ที่จะอยู่...”

๒. การใช้นุญเปิดโอกาสในสถานที่ที่มีเวทมนตร์
อาคม คำอธิษฐานคือ “ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จง
บันดาลบุญข้าให้เปิดโอกาสที่.....นี้แก่ข้า”

หมายเหตุ :

ข้อ ๑ ให้ระบุชื่อของถนน หรือสถานที่ที่จะไป/ที่จะอยู่

ข้อ ๒ ให้ระบุชื่อของสถานที่หรือสิ่งของเช่น ห้อง,
เก้าอี้, รถ, เรือ, บ้าน เป็นต้น

๑๐. ข้อมูลเทียบเรื่องการนำบุญมาปิดบาป

๑. พระพุทธเจ้าสั่งสาวกให้แสดงธรรม เพื่อปิดประตูบาป
แก่ชาวโลก (อ.รัตนจักรกมนภักดิ์) ๗๓/๕๒/๑๔

๒. กุศลกรรมที่มีกำลังย่อมทับถมชนะบาปได้
(อธิบายพหุกรรม) ๓๔/๑๒๔/๘

๓. บุญสามารถปิดบาปที่กำลังให้ผลอยู่
- ผลบุญของลูกสาวเศรษฐี
(พรรณนามิโคธวัณฺณคคาถา) ๗๐/๓๑๐/๘

- ลูกสาวเศรษฐีผู้มกิลินตัวเหม็น
(อ.มหากัสสปเถรคคาถา) ๕๓/๓๔๖/๑๒ ถึง ๓๔๘/๗

- เจ้าหญิงโรหิณีหายจากการเป็นโรคผิวหนัง
(เรื่องเจ้าหญิงโรหิณี) ๔๒/๔๒๖

๔. บุญสามารถปิดบาปที่จะให้ผลในภพต่อไป
- อีก ๔ เดือนจะต้องตกนรกจึงทำบุญแล้วได้ไปสวรรค์
(อ.ขัลลภุญเปติวัตถุ) ๔๙/๑๐๒/๗ ถึง ๑๐๕

- พระเถรผู้เคยเป็นนายพราวน
(อ.พหุธาตุกสูตร) ๒๒/๓๒๙/๑๐ ถึง ๓๓๐

- เรื่องคนเฝ้าประตูชาวทมิฬ
(อ.นิทานสุตตร) ๓๔/๑๒๗/๑๙
- หญิงยากไร้ผู้เคยเป็นแม่พระมหากัสสะปะ
(อ.อาจามทายิกาวิมาน) ๔๘/๑๗๑/๑๗
- ๕. ผู้ทำบาปไว้มากแต่ไม่ได้ไปนรก
(เรื่องบุรุษผู้ฆ่าใจรมีเคราแดง) ๔๑/๔๒๒/๑
- ๖. ผู้ใดทำบาปมากแล้วยอมปิดได้ด้วยบุญ
(อังกุลิมาลสุตตร) ๒๑/๑๕๐/๒๑
- ๗. การปฏิบัติเพื่อก้าวล่วงบาปกรรม
(อสังขาสุตตร) ๒๙/๒๐๓/๑
- ๘. บุญรักษาไว้ไม่ให้ไปรับบาปหลายแสนกัลป์
(อ.อากังเขยยสุตตร) ๑๗/๔๑๙/๑๒
- ผู้ปิดบาปไว้ตลอดแสนกัลป์ จนได้รับผลอันเลิศ
(เอกทุสสทายกเถราปทาน) ๗๑/๗๙๙-๘๐๑
- ๙. บุญกิริยาวัตถุ ๑๐ (อ.จิตตูปปาทกัณฑ์) ๗๕/๔๒๗/๑๕
- ๑๐. พระคุณของ พุทธ-ธรรม-สงฆ์ หาประมาณไม่ได้
(อหิสุตตร) ๓๕/๒๑๖/๖
- ๑๑. ผลของเหล่าชนผู้เลื่อมใสในพระคุณของพระพุทธเจ้า
ก็หาประมาณไม่ได้ ๓๕/๒๑๖/๖
- * ดังนั้นการใช้อำนาจพุทธ-ธรรม-สงฆ์ ในการอธิษฐาน
ย่อม สำเร็จผล (พาหิรินิทานวรรณนา) ๑/๑๔๙/๑๓

ข้าพเจ้า ขอนำท่านทั้งหลาย ทั้งชาวมนุษย์และ
ชาวทิพย์ ขอขมาต่อพระรัตนตรัย เพื่อปิดบาปที่ได้ทำไป
เพื่อการไม่ทำบาปใหม่ ป้องกันไม่ให้ไปเปิดประตูบาปเดิม
และจะของดเว้นการกระทำที่ผิดต่อพระรัตนตรัย
ขอให้ท่านทั้งหลายตั้งใจคิดหรือตั้งใจกล่าว ดังต่อไปนี้

คำขอขมาต่อพระรัตนตรัย

“ขออำนาจพระพุทธ - พระธรรม - พระสงฆ์ จง
บันดาลการขอขมาของข้าพเจ้านี้ให้ถึงแก่ พระพุทธ
- พระธรรม - พระสงฆ์ บัดนี้ข้าพเจ้าสำนึกผิดใน
การกระทำส่วนที่ผิดต่อพระพุทธ - พระธรรม - พระสงฆ์
อันทรงคุณค่าหาประมาณไม่ได้

ข้าพเจ้าจะระมัดระวังสำรวมศึกษาหาความรู้
จะไม่ทำในสิ่งที่ผิดที่ได้อันจะศึกษาในสิ่งที่ไม่รู้ เพื่อจะ
ได้รู้ในสิ่งที่ผิดสิ่งที่ถูก และจะเลิกทำในสิ่งที่ถูกต้อง
ต่อไป ขอพระพุทธ - พระธรรม - พระสงฆ์ จงดโทษ
จงอภัย แก่ข้าพเจ้าผู้ด้อยปัญญาด้วยเถิด”

หมายเหตุ : เมื่อก่อนหน้านี้ ท่านผู้มีจิตศรัทธาได้ส่งเงิน และสิ่งของทั้งหลายมาบำรุงวัดสามแยก ในนามของ พระเกษม อาจิณฺณสีโล ทั้งหมด ซึ่งเงินและสิ่งของบางอย่างที่ท่านทั้งหลายส่งมา เป็นการปฏิบัติที่ผิดต่อพระวินัย ก่อให้เกิดอานิสงส์ร้ายแก่ท่านผู้สร้างบุญ

นับจากนี้ต่อไป ถ้าหากท่านผู้มีจิตศรัทธาจะส่งสิ่งของทุกอย่างมาบำรุงวัดสามแยก ให้ท่านส่งมาในนามของ **“วัดสามแยก”** โดยตรง ตามที่อยู่ข้างล่างนี้

สำหรับเงิน - ทอง ให้ส่งมาในบัญชีของ **ไวยาวัจกร** ของวัด (ผู้ทำการแทนสงฆ์) ๒ คน คือ

ชื่อบัญชี นายประจักษ์ กองแก้ว และ
นายอัศรพล อ้วนโคตร

ธนาคารกสิกรไทย สาขาชุมแพ บัญชี ออมทรัพย์
เลขที่บัญชี 124-2-55056-7

ส่วนผู้ที่ส่งมาทางธนาณัติ ก็ให้ส่งมาใน นามของ
ไวยาวัจกร คนใดคนหนึ่ง ในสองคนนั้นตามที่อยู่นี้

วัดสามแยก หมู่ ๙ บ้านห้วยยางทอง ต.วังทอง
อ.น้ำหนาว จ.เพชรบูรณ์ ๖๗๒๖๐

โดยส่งจ่ายที่ ปณ.น้ำหนาว

**ห้ามส่งมาในนามของ
พระเกษม อาจิณฺณสีโล
โดยเด็ดขาด**

หากสงสัยประการใด ?

โทร. ๐๘-๑๕๔๖-๙๐๗๗,

๐๘-๑๙๕๔-๘๔๐๕

(โรงครัววัด)

ขอท่านทั้งหลายปฏิบัติตามนี้โดยทั่วกัน

ข้าพเจ้าอนุญาตแล้วสำหรับผู้จะเผยแพร่ต่อ
ด้วยการสงเคราะห์ - อนุเคราะห์ กรุณาอย่าขาย
ห้ามต่อเติมหรือตัดคำที่มีอยู่ในนี้
ให้ใส่ชื่อที่ทำการพิมพ์และเจ้าภาพผู้พิมพ์
เพื่อการติดต่อ ขอรับหนังสือต่อๆ กันได้ง่ายขึ้น
**“ทำตามนี้ ข้าพเจ้ายินดีด้วย
ไม่ทำตามนี้ ข้าพเจ้าไม่ยินดีด้วย”**

พระเกษม อาจิณฺณสีโล

“สัตว์โลกที่เจ็บป่วย
เพราะเคยเบียดเบียนกันมา
สัตว์โลกที่อายุสั้นเพราะเคยฆ่าสัตว์มา
พระพุทธองค์ได้กล่าวว่
ทุกอย่างสามารถเป็นอโหสิกรรมได้
ทุกอย่างเป็นอนิจจัง ทุกอย่างเปลี่ยนแปลง
ทำชั่วก็เปลี่ยนเป็นให้ทำดี
ทำดีก็เปลี่ยนเป็นการทำให้ประเสริฐขึ้น
มีความประเสริฐ
ก็เปลี่ยนเป็นความหลุดเป็นความพ้นไปได้”

พระเกษม อาจิณฺณสีโล

ศึกษาธรรมะวัดสามแยกเพื่อเติมได้ที่ www.samyak.com

ติดต่อขอรับ VCD-MP3 ได้ โดยเขียน ชื่อ-ที่อยู่ของท่านส่งมาที่
คุณอรุณรัตน์ ทวีวัฒน์มงคล เลขที่ ๑๑๒/๑๐๙
ถ.พหลโยธิน ๖๙/๑ แขวงอนุสาวรีย์ บางเขน กรุงเทพฯ ๑๐๒๒๐

บุญกุศลใดที่เกิดขึ้นจากหนังสือนี้ ขอยกบุญกุศลนี้ ให้ญาติ
ให้เทพที่รักษาให้นายเวร ให้เชื้อโรค ของผู้พิมพ์ - ของผู้อ่าน
และเหล่าชาวทิพย์ใดที่ต้องการบุญก็ให้ได้บุญนี้ทุกท่าน

ข้อควรทราบในกรณีที่มีความจำเป็นที่จะต้องโทรศัพท์สอบถาม
ปัญหากับพระ...เนื่องจากพระวัดสามแยกทุกรูป ไม่มีโทรศัพท์มือถือเป็น
ของส่วนตัว ดังนั้นเบอร์โทรศัพท์ที่ให้ไว้นี้ตัวเครื่องโทรศัพท์จะถูกวางไว้
ตามจุดต่างๆ ของวัดเช่น ที่โรงน้ำร้อน และที่ห้องปฏิบัติกาธิ์ธรรมฯ
ดังนั้นเมื่อท่านโทรไปแล้วไม่มีผู้รับสาย จึงเป็นไปได้ว่าในขณะที่ท่านโทรไป
ไม่มีพระอยู่ในบริเวณนั้น ขออย่าได้แปลกใจ ให้โทรไปใหม่ เวลาประมาณ
๘.๐๐-๑๐.๐๐ น. ของช่วงเช้าเป็นเวลาถวายอาหารพระ ดังนั้นถ้าท่านจะ
โทรไป ขอให้โทรไปหลังเวลานี้ คือตั้งแต่ ๑๐.๐๐ น.เป็นต้นไป

เวลาประมาณ ๑๕.๐๐-๑๗.๐๐ น. พระจะมาประชุมกันที่โรงน้ำ
ร้อนดังนั้นเวลานั้นท่านสามารถโทรไปได้ที่เบอร์โทรศัพท์ที่ตั้งไว้ที่โรงน้ำร้อน
เบอร์โทรของพระอาจารย์เกษมฯ : (ไม่มี) ให้ลองโทรหาตามเบอร์ข้างล่าง
เบอร์โทรของห้องปฏิบัติกาธิ์ธรรมฯ ๐๘๙-๖๑๙๖๒๘๔ เบอร์โทรของ
โรงน้ำร้อน ๐๘๖-๘๕๓๓๕๕ และ ๐๘๗-๘๖๔๗๕๘๘ (พระวัดสามแยก
ทั้งหมด)

ติดต่อขอรับหนังสือได้ โดยสอดซองพร้อมแสตมป์ ๑๐ บาท (ชื่อหนังสือ)มาที่
ผู้พิมพ์ **ก๊อมนเมมแอนด์กัณย์กรู๊ป** (E-mail : yongyut71@yahoo.com)
เลขที่ ๓๕/๑๕๑ ม.๑ ต.บางศรีเมือง อ.เมือง จ.นนทบุรี ๑๑๐๐๐
โทร. ๐๘๙-๗๘๕๓๖๕๐, ๐๘๙-๑๐๓๓๖๕๐ fax : ๐๒-๕๔๖๓๗๒๒

อภินันทนาการจาก ผู้ให้ธรรมเป็นทาน

ศิษย์วัดสามแยก

วิธีอุทิศบุญที่ได้ผล

๑. ทำบุญทำทาน แล้วส่งบุญได้โดยคิดในใจทันทีว่า
“บุญนี้... ให้ญาติ ให้เทพที่รักษา ให้นายเวร
ให้เชื้อโรค **ของข้าพเจ้า”

๒. เบิกบุญที่ทำมาแล้ว ส่งบุญได้ตลอดเวลาโดยคิดในใจทันทีว่า
“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญข้า...
ให้ญาติ ให้เทพที่รักษา ให้นายเวร
ให้เชื้อโรค **ของข้าพเจ้า”
(*เปลี่ยนตรงนี้ได้เป็นผู้อื่น)

ก่อนนอน เบิกบุญจ่ายให้โดยคิดในใจว่า
“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญข้า ให้แก่
นายเวรที่มาถึงข้า เทพที่รักษาข้า และเทพผู้เป็นใหญ่อยู่
ณ สถานที่นี้ เมื่อได้รับบุญแล้วช่วยดูแลข้าขณะที่ยหลับ
อย่าให้ผู้ใดส่งสัญญาณก่อนจนข้าโดยทางฝัน และหากมี
อันตรายจะมาถึง จงส่งสัญญาณให้ข้าทราบ
ล่วงหน้าด้วย แล้วข้าจะอุทิศบุญให้อีก.

ปฏิทินเบิกบุญตลอดชีวิต